

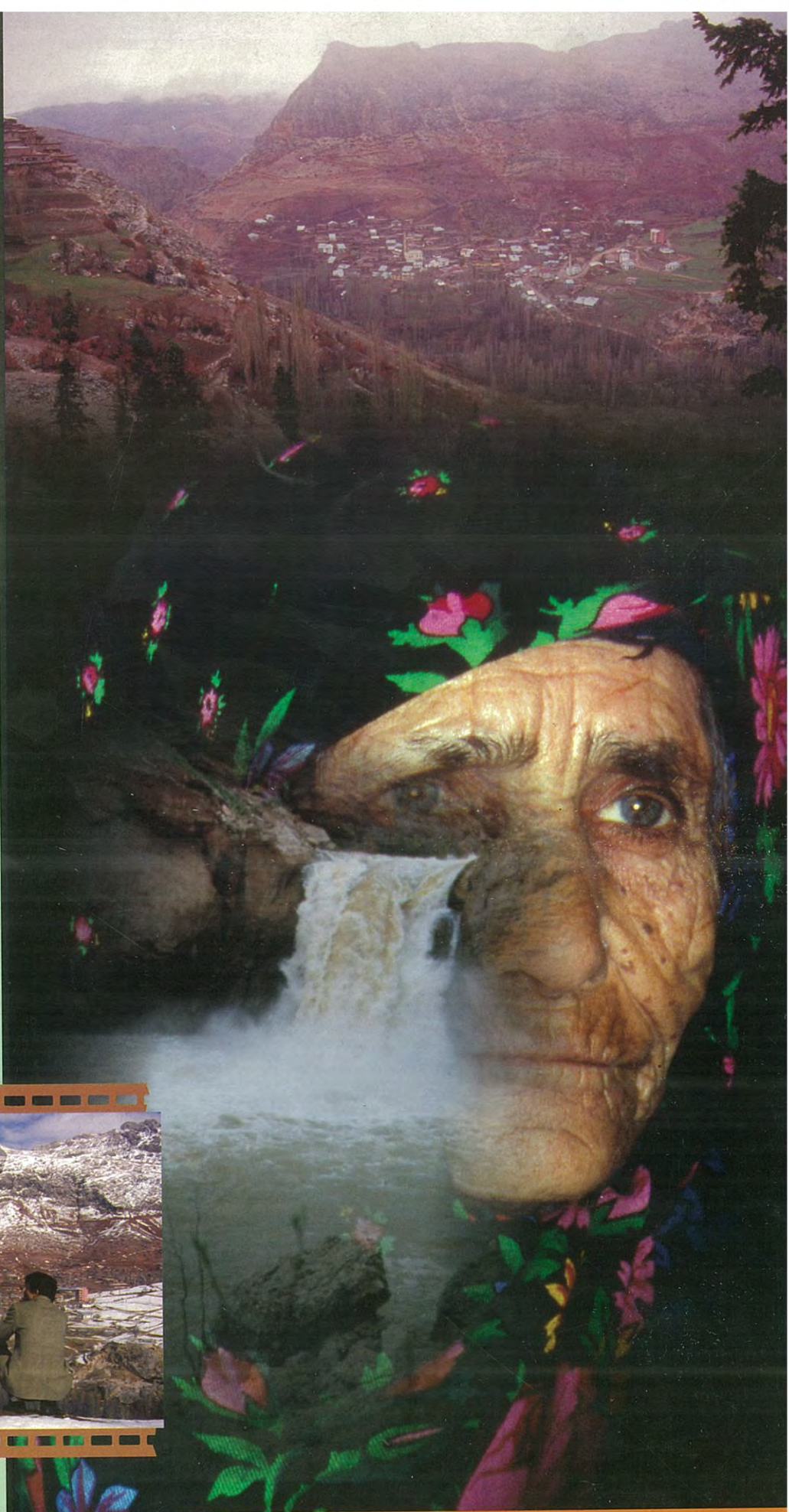
Yıl: 9
2006

EKİM
KASIM
ARALIK

38.

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Çetmi

Çetmi'ye Koruyaka'dan bakış

K. FOTOĞRAF: KERİM BOZDAĞ

ÇETMİLİLER

EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI

Tebrik

*Kurban Bayramınızı
en içten duygularımızla tebrik eder,
bütün insanlığa hayırlar getirmesini dileriz*

ÇETMİLİLER EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI

Mehmet BALCI [Vakıf Başkanı]
Mahmut UÇAR [Başkan Yardımcısı]
Ahmet ZENGİN [Muhasib]
Mehmet YERLİKAYA [Üye]
Fahrettin KORKMAZ [Üye]
Kerim BOZDAĞ [Üye]
Hamza AYVAT [Üye]

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü
Mehmet BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi: Hüseyin Eşiyok
Anamur: Abdullah Kasap
Karaman: M. Akif Akkoca
Antalya: Ahmet Zengin
İzmir: Mehmet Yerlikaya
İzmir: Ahmet Güçlü
İstanbul: Mustafa Güçlü
Bursa: Mahmut Uçar
Fransa: Baki Solmaz
88 Fransa: Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ
0539. 232 04 42
0242. 426 25 73

E-POSTA

kerim.bozdag@gmail.com
yeter1ajans@hotmail.com

Abone ve Reklam İçin

Banka Hesap Numarası

Vakıflar Bankası
Konya Merkez Şube
Hesap No: 20513 82

ADRES

Çetmililer Eğitim, Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat: 2 No: 186
Meram-KONYA
Tel: 0332. 351 26 67

Tasarım

Ahmet AKA
0555 338 35 54

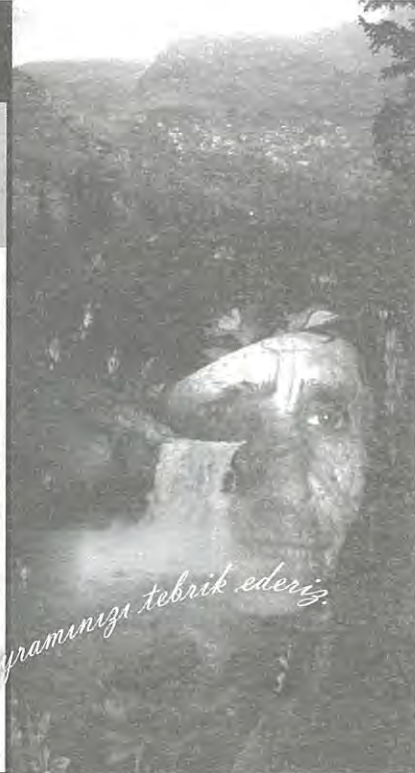
Baskı

Yeni Konya
Gazetesi
0332. 237 45 91

2006

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Çetmi

ÇETMİLİLER EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI

38

içindekiler

SAYFA

02	Selam İle	Kerim Bozdağ
03	Tefekkür	Mehmet Balci
05	Hayret	Halis Yazıcı
07	Tanıdık mı?	M. Salih bozdağ
09	Müminin özellikleri	Kuran ve Hadislerden
11	Gadın Ebem	Kerim Bozdağ
12	Hacer Bozdağ	Ebem için
13	Haberler [Hastalar, Vefat edenler ve evlenenler]	
15	Kuran Öğrenimi	
17	Mevlana'dan Seçmeler	Hatice Bayram
18	Dilek ve cevaplar	Ali Bayram
20	Güneydoğu Gezisi	Dr. Ali Özel
25	Manzum Atasözleri	Yusuf Polatoğlu
26	Çetmililere Bir Öneri	Tuncay Kaplan
27	Karanlığı Görmemek	Hüseyin Gökgün
30	Dostluk Şiirleri	Hasan Bayram
31	Kul Hakkı [şiir]	Halis Yazıcı
31	Dergiye Sitem	Niğmetullah Uçar
32	Gurbet [şiir]	Mehmet Şevik
33	Lafla Peynir Gemisi Yürümez	H. Hüseyin Göktürk
33	Cinler	Mehmet Bayram
34	Bir Hatıra [Sepetin Ölçüsü]	Ali Kılıçaslan
35	Yörügün Yayla Göçü	Halis Yazıcı
38	Almanya Şiirleri	Mustafa Göktürk
39	Kartallar ve İnsanlar	[imza tespit edilemedi]
40	Uzun Yolun Işıkları Hangi Ufuktan Gelir?	
44	Ağla Filistin	İbrahim Demirtaş
46	Çetmi	Ali Bayram
48	Çocuk Sayfası	

SELÂM İLE kerim bozdağ

kerim.bozdag@gmail.com

Dergimiz elinizde tuttuğunuz bu sayı ile onuncu yılına, 38. sayısına giriyor. **Bugün 10 yaşında olan çocuklar kendileri ile beraber büyüyen bir dergiyi okuma şansına sahipler.** Onlar dünyaya gelmezden önce Çetmimizde neler olup bittiğini derginin geçmiş sayılarından öğrenebilecekler.

Derginin geçmişine yapacağımız kısa bir yolculuk bizlere unuttuğumuz kimi hadiseleri hatırlatacak, kimi insanlarımızı hayırla yâd etmemizi sağlayacaktır. Yayın hayatına atıldığımız günden bu yana yüzlerce Çetmili'nin vefat ettiğini görüyoruz. Onlar artık sayfalarımızda isimleri, fotoğrafları ve hatıraları ile ebedileşen insanlar... Bu insanlar kervanına her gün yenileri ekleniyor, yarın bizler de dâhil olacağız... Bu yüzden bu fani dünyada bir hoş seda bırakmak dışında kazanacağımız bir değer yok diye düşünüyoruz. Ve yine bu yüzden yaşadığımız olaylarda kırıncı olmamaya, yapıcı davranmaya gayret etmeliyiz. Hepimiz birbirimizi sevmeli ve saymalıyız. Küçüğünden büyüğüne, zengininden fakirine bütün insanlarımıza aynı değerle bakmalı ve hiçbir kimse bir diğerine karşı kırıncı davranmamalı... **Belediye ve vakfımız başta olmak üzere bütün değerlerimize sahip çıkmalıyız.** Bizim adımıza karar veren, iş yapan idarecilerimiz ile dayanışma içinde olmalı onların yaptığı çalışmaları desteklemeliyiz. Hemşehrilerimizi bu yönde davranmaya teşvik etmeliyiz. Yapılan hizmetleri küçümsememeli daha iyi, etkili ve kalıcı çalışmalara yol vermeli, öncülük etmeli ve yeni yeni çığırılar açmalıyız. "Benden, bizden değil, öyleyse iyi değil..." anlayışını bir an önce terk etmeli ve her konuda her yerde bütün **Çetmililer** dayanışma içine girmeli...

Çıkarabildiğimiz her sayıda verebileceğimiz en güzel yazı, fotoğraf ve içerik için çalıştık. Bunu yaparken bütün Çetmilileri kucaklayıcı olmaya, kimseyi kırmamaya gayret ettik.

Bu gayretlerimiz bundan sonra da devam edecek...

Yeni bir Kurban Bayramı'nı idrak edeceğimiz bu günlerde hepimiz bir diğerimiz için bir şeyler yapmanın azmi ve gayreti içinde olmalıyız. Kurban derilerimizi değerlendirip vakfa katkı sağlamanın yollarını aramalıyız.

Dergimizin bu sayısında da yer alan yazılar hakkında burada uzun uzun izahlar getirmeye gerek yok. **Değerli hemşerimiz Sayın Hüseyin Gökğün ile yaptığımız söyleşiyi beğeni ile okuyacağınızı ümit ediyoruz.** Kendisinden bu zamana kadar bahsedemeyişimiz bizim hatamız. Ancak unuttuğumuz hususlarda bizi ikaz ederseniz memnun oluruz. Bazen öyle ki, hatırladığımız bazı simaların dergide yer almamasına biz de hayıflanıyoruz. Falan niye yok, filan konuda neden yazı çıkmadı diye... Ancak takdir edersiniz ki biz elimizde olanlarla yetinmek zorundayız. Yeri geldiği için burada anlatım. **Rahmetli Eyüp Akboğa Konya'da inşaatta kaza geçirip vefat ediyor.** Biz dergimizde yazmak istiyoruz. Fakat elimizde ne fotoğraf var ne de bilgi. Bu noktada ne yapabiliriz ki? Kararı siz verin. Ya da yıllar önce vefat etmiş bir Çetmili... Elimizde doküman yok. Belge ve bilgimiz olmadan neyi nasıl yazabiliriz? Bizler, hepimizin bildiği gibi gönderilen yazıları belli bir düzen içinde yayınlamaya gayret ediyoruz.

Derginin hazırlanmasında bize katkıda bulunan **Ahmet Aka**'ya huzurlarınızda teşekkürlerimizi ifade ediyoruz. Kendisi Balcılar Kasa-basındandır. Konya'da gazetecilik yapmaktadır. **'O olmasa dergimiz böyle olmazdı'** diyoruz. Onu tanımanızı istedik.

Bütün hemşehrilerimizin Kurban Bayramını tebrik eder, hayırlara vesile olmasını dileriz.

*Çetmi'nin Sesi'nden***TEFEKKÜR** mehmet balcı

Tefekkür derin düşünme, zihni yorma, işin şuuruna varma, zihnin açıklığını giderme, bir iş üzerinde fikir geliştirme, kendi kendisinin farkında olma ve fark edilmedir.

Tefekkür "insana mahsus bir özeldir. İnsan tefekkürü sayesinde diğer varlıklardan ayrılır. Allah'ın kudretine delâlet eden varlıkları ve olayları düşünmeye dalmak ve farklı şeyleri muhakeme etmek suretiyle maddi ve manevi buluşlar ortaya koyar. Yeni şeyler meydana çıkarır. Kimlik ve kişiliğini bu değerlere göre hayatını tanzim eder. Böylece insan olmanın gereği olan izzet ve şerefini bulmuş olur.

yaratılış gayesini anlayamayanları, Allah (cc) Kur'an'da körler sağır, dilsizler olarak damgalamış ve gafiller sınıfından saymıştır.

"İnsanların hesaba çekileceği vakit yaklaştı ancak onlar gaflet içinde yüz çevirmişlerdir" **Enbiya:1**

"Deki herkes neticeyi beklemektedir. Artık bekleye durun! Şüphesiz gerçek dinin sahiplerinin kimler olduğunu ve kimlerin doğru yolda bulunduğunu yakında bileceksiniz" **Taha: 135**

Nebiller Nebisi efendimiz. Hz. Muhammed (SAV) in yaşantısından ibret alınması gereken bir olay:

Abd B. Humeyd, İbni Ebi Hatim ve sahihinde İbni Hibban, Ata'dan; şöyle dediğini rivayet etmektedirler:

"Ben ve Abdullah B. Ömer, Ubeyd B. Umeyr ile birlikte müminlerin annesi Hz. Âişe (RA) nin evinde perdesinin arkasında bulunuyorken yanına girdik ve ona selâm verdik.

Bu gelenler kimlerdir deyince;

Bu Abdullah B. Ömer bu da Ubeyd B. Umeyr'dir, dedik.

Bu Ubeyd B. Umeyr, neden bizi ziyaret etmiyorsun diye sordu. Ubeyd; Çünkü eskiler "zaman, zaman ziyaret etki, sevgin artsın" demişler, dedi. Hz. Aişe (RA); Biz senin ziyaretimize gelmeni bize uğramanı severiz, dedi ve sonra Abdullah B. Ömer şöyle sordu:

Rasulullahtan (SAV) görmüş olduğun ve seni en çok hayrete düşüren bir halini bize anlat. Hz. Aişe ağladı, sonra da şunları söyledi:

Onun her işi hayret verici idi. Yanımda geceleme gereken bir seferinde bana geldi, benimle birlikte yatağa girdi. Nihayet teni tenime değdi, sonra da "ya Aişe: Bana müsaade et de Rabbime ibadet edeyim" dedi.

**Kıyameti
gördüğünüzde, her
emzikli kadın,
emzirdiği çocuğu
unutur, her hamile
kadın karnındaki
çocuğu düşürür.**

İnsan tefekkürle, bir saatlik ibadetini bin senelik ibadet hükmüne getirebilir ve sonsuzluğu yelken açar. Yine bu derin düşünme ile hayatın önemini kavrar. Bu yolla insanın ve hiçbir şeyin abes, lüzumsuz, boş yere yaratılmadığının farkına varır.

Yaratılışımızdaki hikmet de yine düşünerek anlaşılır. Düşünemeyenleri,

Ben, sana yakın olmayı sevdiğim gibi senin arzunun yerine gelmesi de beni sevindirir dedim. (Hz. Âişe devamla) dedi ki: O dada bulunan bir kırbayı aldı. Fazla su kullanmaksızın abdest aldı. Sonra (namaza) kalkıp Kur'an-ı Kerim okudu. Arkasından öyle ağladı ki gözyaşlarının yanaklarına kadar vardığını gördüm. Sonra oturdu. Allah'a (cc) hamd-ü senâ etti. Sonra yine öyle ağladı ki gözyaşları göğsüne düşüyordu. Daha sonra sağ tarafı üzerine yaslandı, elinin yanağının altına koydu. Ve yine ağladı. Nihayet gözyaşlarının yere düştüğünü gördüm. Bu şekilde Bilal gelip ona sabah namazının vaktinin girdiğini haber verdi sonra da Bilâl:

Namaza ey Allah'ın Rasulü, dedi. Bilâl onun ağlamakta olduğunu görünce:

Ey Allah'ın Rasulü, Allah senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlamış olduğu halde ağlıyor musun? Şöyle buyurdu.

“Ey Bilal işte bu sebeble şükreden bir kul olmak değil miyim? Hem nasıl ağlamıyayım? Bu gece benim üzerime şu ayetler indirildi: “Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün değişip durmasında temiz akıl sahipleri için gerçekten işaretler vardır. Onlar ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin, yerin yaratılışı konusunuda düşünürler (ve derler ki) Rabbimiz sen bunu boşuna yaratmadın sen pek yücesin bizi ateşin azabından koru” Ali imran: 190-191 ayetlerini okdu ve dedi ki:

“Bu âyeti kerimeleri okuyup da bunlar üzerinde düşünmeyenlerin vay haline!

Okumamız gereken bu ayetleri okuyup da üzerinde düşünmeyecek miyiz?

Gökler nasıl yaratıldı. Gök kubbe nasıl çatıldı. Ay, güneş, dünya nasıl yerli yerince yerleştirildi. Milyarlarca yıldızlar ve gezegenler yörüngelerinde nasıl da dikkatli dönüyorlar. Hiçbiri yolunu şaşır-mıyor, birbirine çarpıyor. Bu detayları kim düşünmüş ve tanzim etmiş. Akıl sahipleri için bunlarda ibretler yok mu?

Şarıl şarıl akan su kaynaklarımız yerin dibine batsa kim bize böyle bir kaynak verebilir, sayılamayacak bunca nimetleri vereni düşünüp de ona teşekkür etmemek nankörlük olmaz mı?

Bakınız bir şairimiz duygularımıza nasıl da tercümanlık yapıyor:

**Misafirhanedir bu hane bize
Yıldızlar kıvılcım ay pervanedir,
Gelenler hep gitmiş kalır mı bize
Bu akış içinde gaflet niyedir?**

**Felaha götüren doğru yol varken
Çıkamaz sokaklarda kıvrılmak neden?
Güneş kadar parlak hakikat varken
Görmek istemeyip, göz yummak neden?**

Ruhlar âleminden ana rahmine, oradan da dünyaya gelen insan buradan da ebedi âleme yolculuk yapacaktır.

Peygamber (SAV) efendimizin de birçok hadiste açıkladığı gibi dünya, yoluna devam eden yolcunun dinlenmek için oturduğu bir ağaç gölgesi gibidir ve çok kısadır. Sonsuz olan Ahiret yurduna hazırlık için verilmiş bir sermayedir. Bu ömür sermayesini teşekkür ederek değerlendiren zümre salihlerden, teşekkürsüz olarak yaşayıp kendilerinin farkında olamayanlar gafillerden olacaklardır.

Bakınız Allah (cc) kıyametin dehşetini nasıl vurguluyor! “Ey insanlar! Rabbinizin azabından sakının, doğrusu kıyamet gününü sarsıntısı müthiş bir şeydir!”

Kıyameti gördüğünüzde, her emzikli kadın, emzirdiği çocuğu unutur, her hamile kadın karındaki çocuğu düşürür. İnsanları sarhoş gibi görürsün oysa onlar sarhoş değildirler, ama ne var ki Allah'ın azabı çok çetin ve dehşetlidir” **Hac: 1-2**

Tefekküre davet eden, vakit geçmeden aklımızı kullanmamızı ve kulluğun gereğini yerine getirmemizi öğütleyen pek çok ayet vardır. Onun için pişman olacağımız gün gelmeden Kur'ana yönelelim. Kulluğumuzun farkında olalım. Şu numarasını verdiğimiz ayetleri de bir tercüme ve tefsir kitabından okumak suretiyle tefekkür edelim bazı şeylerin yavaş yavaş değiştiğini inşallah göreceğiz

Selam ve dualarımla...

Kaynak:

Hac Suresi: Âyet: 3,4,5,
Ra'd Suresi âyet: 3,
Tevbe Suresi âyet:
Nahl Suresi: Âyet 16,
Haşr Suresi âyet: 21,
Zümer Suresi: Âyet: 39-42
Tevbe Suresi âyet: 16, 24,
Hakka Suresi âyet: 18-32 arası
İnfitar Suresi âyet: 6,7
Fecr Suresi âyet: 23, 24,
Lokman Suresi âyet: 33

hayret halis yazıor

Atadan kalma mekânımda ikamet ederken bir zat-ı muhterem yanıma teşrif ettiler. Selam alış verişinden hemen sonra hoş beş bile etmeden: “Âlimlerin mekânı Mümin efendilerin, Hatip efendilerin daha nicelerinin” dedi ve “Rabbime şükürler olsun ki, hâlâ o zat-ı muhteremlerin dumanları tütüyor, hâlâ ocaklarını yakan var... Sizlerden Allah razı olsun” diyerek dünyalık bir kelama girmeden konuşmaya başladı.

Hemen kalbimden geçeni okurcasına, “Üzülme, üzülme, yüzde doksan dokuz virgül dokuz” dedi.

O sırada devamlı ağlıyor, gözyaşları dökülüyordu. Benim tahminime göre o Allah'ın nazlı kullarından birisiydi. Benim gibi acizlerin yanına kadar gelip yapmış olduğu sohbeti **Çetmi'nin Sesi**'ne yazmak istedim. O muhterem zat, hayret verici sohbetine şöyle başladı:

–“Çetmi'de üç sülale var. Sana onların atasından bahsedeyim mi?”

–Evet, buyurun dedim.

–“Bir” dedi. “Molla Osmanları, yani Özeller, hatta Akkocalar dâhil bu sülaleyi nasıl bilirsin? Bildiğin kadarını bana anlat” dedi.

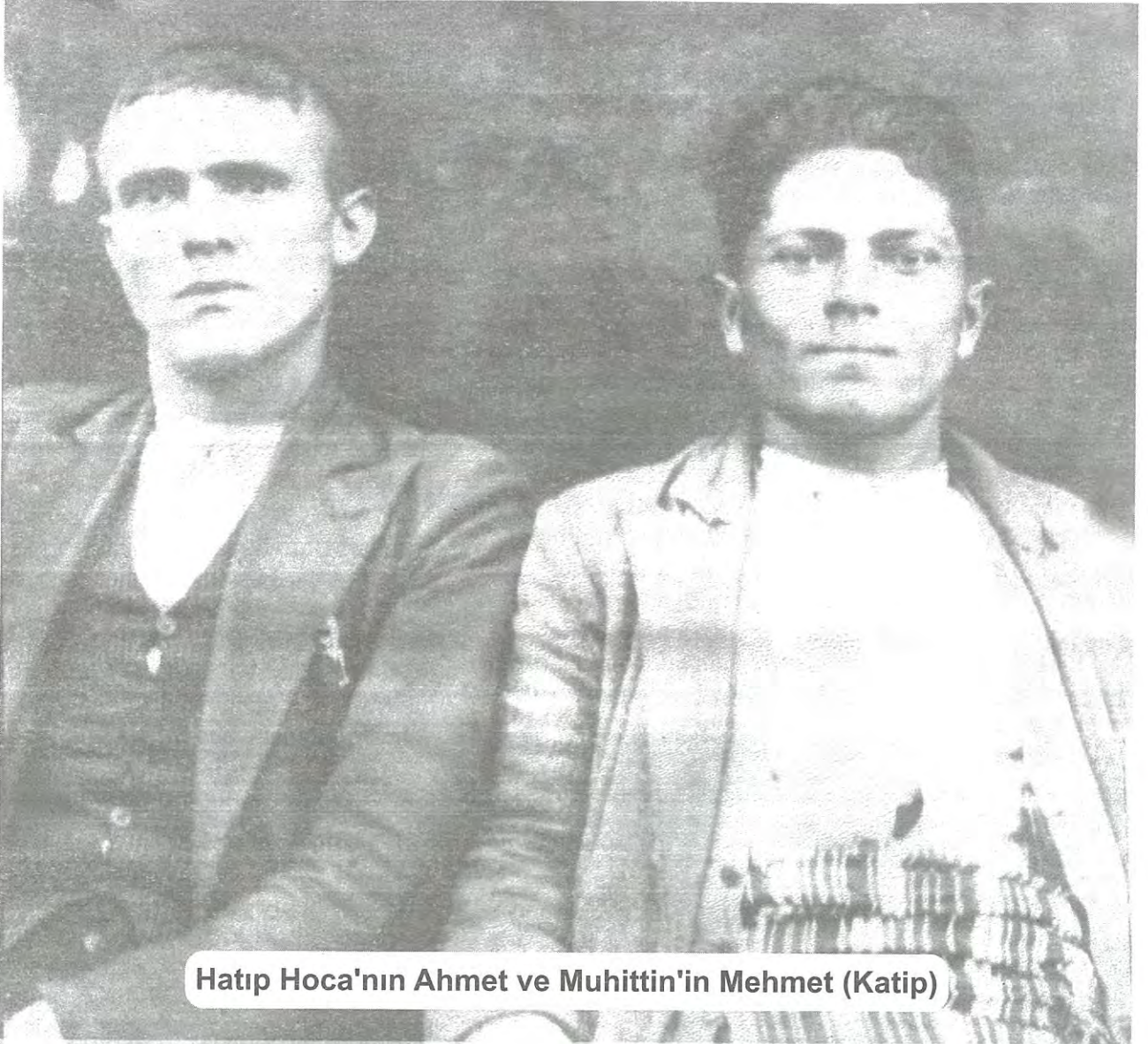
Ben, “Çok mütevazı ve hoşgörülü insanlar. Hal ve hatır soruşları ve tatlı sözleriyle yediden yetmişe hepsi iyi insanlar, kimseye onlardan bir zarar gelmez. Bana göre Çetmi'de hepsi örnek insanlar. Keşke herkes onlar gibi olsaydı” dedim. O anda “dur” dedi. “Ondan sonrasını ben anlatayım”

Sevgili **Çetmi'nin Sesi** okurları, buyurun beraber dinleyelim:

“Çetmi'de **ÖZELLER** ve **AKKOCALAR** yani **MOLLA OSMANLAR**, bunların büyük dedeleri Buhara'dan gelmiştir. Her haliyle evlad-ı Resuldendir” demez mi... “İşte onların soyadının **Özel** oluşu, **Molla Osmanlar** lakabını alması bir tesadüf değildir. Hoşgörülü tatlı sözlü oluşları da tesadüfî değildir” dedi ve konuyu değiştirdi.

Aynı zat “**iki**” dedi: “Hasan Efendi kimdir?” Ben, “Hasan Efendi'yi bilmem. Sadece çok kuvvetli bir âlim olduğunu duyarım” deyince, “**Peki ben anlatayım**” dedi.

“Hasan efendi, şimdiki Çetmili **BAYRAMLAR**'ın atası. Senin de ifade ettiğin gibi, hocasını kendisine ders vermekten acze düşürmüş, ehl-i takva' büyük bir âlimdir. Nesillerinde zuhur eden haller; başta vücut yapıları kuvvetli, iri yapılı çok mütevazı, gücü nis-

Hatip Hoca'nın Ahmet ve Muhittin'in Mehmet (Katip)

petinde yardım sever, olgun, fakat yeri geldiğinde haksızlığa tahammülü yok. Haksızlık karşısında yer aldığı zaman dövüşken, sabırsız... Temsilde hata ol-masın, hırçın halleri vardır. O da nedir biliyor musun?" dedi. İşte Hasan Efendi, Hz. Ömer'in soyundandır." O anda benim kafam allak bullak olmuş, kalbimden bir sürü vesveseler geçiyordu. Bir ara benim kalbimi görüyormuş gibi, "Edeple dinlemesini bil" dedi.

"Üçüncü" dedi, Hatip Hoca kimdir?" Ben, "Dedemdir. 1950 yılının haziran ayında vefat etti" deyince, "Tamam, bundan sonrasını ben anlatayım" dedi.

- "Hatip Hoca, güçlü bir âlim ve sırtı yere

getirilmemiş bir pehlivandır. Kıbrıs'ta bir zamanların dünya şampiyonu Rum asıllı Amasya kökenli bir pehlivanı **-güreşerek-** yenmiş bir zat-ı muhteremdir. Cesurluğu, güçlülüğü ve misafirperverliğiyle meşhur... Ve ondaki haller Hz. Osman'ın halleridir" dedi. O anda bir de şu kelimeyi ekledi: "Bu anlattıklarım seninle benim aramda sohbet olarak geçti. Bunlar benim tahminimdir" deyince, ben dışa yansıtmadan içimden üzüldüm. Hemen kalbimden geçeni okurcasına, "Üzülme, üzülme, yüzde doksan dokuz virgöl dokuz" dedi.

Sizlere burada sohbetin sadece özetini aktarabildim. Saygılar sunarım.

tanıdık mı? m. salih bozdağ

Ben bu seneyi düşünmem, gelecek seneyi de düşünmem, öbür sene için çalışırım” demişti yaşlı adam. Onun bu ifadelerinden anlaşılan şuydu: Birinci sene için geçimini temin etmeye yarayacak her şeyi vardı. Yakacak odunu, ekmek için unu, beslediği hayvanlar için samanı... İkinci sene için de öyleydi. O üçüncü senenin geçim derdindeydi. Bunun için çalışıyordu. Çalışkandı tabi. Yokluğun ne olduğunu bilirdi. Kıtık günlerini yaşamıştı. Ekmeğini taştan çıkaracak bir iradesi vardı. Çok yaşlıydı, ama olsundu. Günlerden bir gün

Acaba biz de çalışmalarımızı ne zaman nerede nasıl bitireceğiz? Daha önemlisi biriktirdiklerimiz bizi ihya edecek mi?

Geleceğe doğru uzanırken geçmişte bıraktığımız izler bizden bir şeyler taşımali. Kalıcı ve ebedi olabilmeli.

Açlığı bilmek için onu yaşamak, soğuğu tanımak için üşümek, ateşin yakıcılığını keşfetmek için yanmak gerektiğini biliriz. Biliriz, ama bazı hallerde bazı şeyleri bilmezden geliriz. Çünkü işimize gelmez. Başkalarının yaşadığı hadiseleri olağan bir şekilde anlatır ve ibret almak isteriz. Acaba öyle mi? Yoksa ibret alınacak hadiseleri kendimiz yaşamadığımız için gizliden gizliye bir teselli mi buluruz. Belki öyle belki böyle, ama nasıl olursa olsun bizler hayatın hakikatleri ile yüzleştiğimiz zaman kavrayabiliyoruz bazı gerçekleri. Geleceğini düşünen adamın kendine biçtiği ufuk bu sene değil, öbür sene de değil üçüncü sene... Bu onun tercihi.

Bazıları daha başka ufuklar çizer kendisine. Emeklilik günlerinin hayali ile yaşar. Bunun için yirmi otuz sene çalışır, prim öder... Bazıları, hayatını SSK'lı veya Bağ-Kur'lu olmakla garantiye aldığını düşünür. Hani hastalık gibi musibetler karşısında arkasını sağlık kuruluşlarına yaslayıp tedavi olabilmek için. Tabi bu da onların tercihi.. Ve böylesine tercihler her zaman için revaçtadır. İnsanların bu yöndeki çabalarını, arzularını kamçılayan olumsuz yüzlerce, binlerce hadise cereyan etmektedir her gün. Olumsuz hayat şartları altında muzdarip olan insanların gördükleri ve yaşadıkları karşı-

**Onlar hâlâ
içimizde
yaşıyorlar. Fark
ettik mi, gördük
mü, duyduk mu,
bildik mi, tandık
mı?..**

eşğini almış dağlarda bulunan tarlasına gitmişti. Akşam oldu, sabah oldu kendinden haber alınamadı. Yok olmuştu sanki. Köylüler aramaya çıktılar. Onu, tarlasının başında ölmüş bir şekilde buldular. Cenazesini köye getirip defnettiler. Çalışmaya gittiği zaman kaçınıcı senenin ihtiyaçları için emek sarf ettiğini bilemeyiz.

**Rahmetli
Mehmet Bircan ve eşi...**

sında sığınacak başka limanları yok gibidir. Mecburen sigortalı bir hayatla ihtiyarlıklarında ve gençliklerinde güvenli yaşamak istiyorlar. Onlara bu güveni alacakları maaş ve verilecek sağlık hizmetleri yeterince temin ediyor...

Bizim dağda ölüsü bulunan yaşlı adamın hayatı boyunca kendini güvende hissetmesini temin edecek maaşa bağlı hayatı olmadı. Ne sigortası vardı ne de Bağ-Kur'u... Hastalandığı zaman doktora alınır teri ile kazandığı para ile müracaat etmek zorundaydı. Parası varsa ilaçlarını alabilir, tedavi olabilirdi. Yoksa hiçbir şey yoktu onun için. Çaresiz hastalığının geçmesini bekleyecek, geçmezse kaderine razı olacaktı. Yıllar yılı öyle de oldu. Çoluk çocuğunu hep böyle büyüttü. Elinin emeği ile geçinerek çekip gitti bu dünyadan. O Anadolu köylüsüydü...

Bugün de köylerde aynı hadiseler tekrar tekrar yaşanıyor. İnsanlar işsiz, sigortasız, güven-

cesiz, eğitimsiz hayatın kollarında harap olup gidiyorlar. Aynı durum büyük şehirlerin varoşlarında da geçerli. Buralarda yaşayan insanlar senelerini değil günlerini düşünerek çalışıyorlar. Hatta borç dert günü kurtarmanın mücadelesi içindeler...

Akşam evine ekmek götüremeyen bir babanın o günkü dramını yaşamayan kimse bilemez. Sabah çocuğunu okula gönderirken açlık veremeyen, harçlık alamadığı için okulunda başka çocukların hoyratlıkları altında ezilen, hasta evladını doktora götüremeyecek durumda olan, ilacını alamadığı için perişan olanlar... Ayakkabısı eskidiği halde alamayan, kalemi, kitabı, defteri, tüpü, yağı, şekeri, evi barkı, bağı bahçesi olmayan insanlar... Onlar hâlâ içimizde yaşıyorlar. Fark ettik mi, gördük mü, duyduk mu, bildik mi, tanıdık mı?...

müminin özellikleri ayet ve hadislerden...

Mü'minin vazifesi, Allah katında tek din olan İslâm'a göre Müslüman olmaktır. Müslüman demek kişinin kafasına, kanaatine değil, Kur'an ve Sünnete göre Müslüman olması, yaşayışını Kur'an'a ve Sünnete göre düzenlemesi demektir. Dünya ve ahiret saadetini isteyen Müslümanlar, Allah ve Resulünün belirttiği ölçülere uymak mecburiyetindedirler. İşte müminlerde olması gereken özellikleri içeren ayet ve hadislerden bazıları:

Salih amel işler, doğru olanı ve sabrı tavsiye eder.

Gayba inanır, namazı (dosdoğru, huşu içinde ve devamlı) kılar. Allah'ın kendisine verdiği rızktan infak eder.

(Bakara: 13)

Boş söz ve faydasız işten yüz çevirir, zekâtını verir, ırzını korur.

(Bakara:3, Mü'minun: 29)

Emanete hıyanet etmez ve verdiği söze sadık kalır.

(Mü'minun: 8)

Allah'ın adı anıldığında kalbi ürperir, ayetler okunduğunda imanı kat kat artar.

(Enfal:2)

Ana-babaya, akrabaya, yetime, yoksula, yakın ve uzak komşuya, yanındaki arkadaşına, yolda kalmışa, eli altında-kilere (eşi, çocuğu, çalıştırdığı işçi vb.) iyilik eder, kendini beğenmez ve böbürlenmez.

(Nisa: 36)

Birbirini arkadan çekiştirmez, alaya almaz, kötü lakapla çağırılmaz.

(Hucurat: 11)

Bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcar, öfkesini yener ve insanların kusurlarını bağışlar.

(Al-i İmran:134)

Hayâsızlık yaptığı veya nefesine zulmettiği zaman Allah'ı hatırlar ve hemen günahlarının bağışlanmasını ister ve yaptığı kötülükte ısrar etmez.

(Al-i İmran: 135)

Allah yolunda mal ve canıyla cihad eder, iyiliği emreder, kötülükten nehyeder ve hayırda yarışır.

(Saf:11, Al-i İmran:114, Tevbe:39)

İmana karşı küfrü tercih eden babası ve kardeşi de olsa dost edinmez.

(Tevbe:23)

Allah ve Resulü'nün hüküm verdiği bir işte kendi nefsinin istekleri doğrultusunda hareket etmez.

(Ahzab:36)

Aralarındaki anlaşmazlıkta Allah ve Resulü'nü hakem kılıp hükmüne içinde hiçbir sıkıntı duymadan boyun eğ.

(Nisa.65)

Salih amel işler, doğru olanı ve sabrı tavsiye eder.

(Asr:3)

Mü'minlerle beraber hareket eder, kâfirleri dost edinmez.

(Al-i İmran: 28)

Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, iyiliği (marufu) emreder, kötülükten (münkir-den) sakındırır ve hayırda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardır.

(Al-i İmran:114)

Müslüman, müslümanın elinden ve dilinden zarar görmediği kimsedir.

(Buhari)

Mü'min, mü'minlerin canlarına ve mallarına karşı güven duyduğu kimsedir.

(S.Ahmed)

Mü'min, külfeti az olandır.

(S.Ahmed)

Hiçbiriniz kendisi için arzu ettiğini (mü'min) kardeşi için de arzu etmedikçe iman etmiş olamaz.

(Buhari)

Müslüman'a sövmek fasıklık, onu öldürmek ise küfürdür.

(El lü'lü'ü ve'l Mercan)

İman temennilerle ve süslemelerle değil, kalplerde yerleşmesiyle, iş hareket ve tatbikatında onu doğrulamasıyla vücut bulur.(gerçekleşir.)

(Cami-ü's sağir)

Mü'min ayıplayıcı, lanetçi(söz ve davranışlarında) kaba ve ağzı bozuk değildir.

(Tirmizi)

Müslümanın kardeşini hakir görmesi, kişiye şer olarak yeter.

(Müslim)

"İnnâ lillâh ve innâ ileyhi râci'un"

[Biz Allah'tanız ve şüphesiz ona döneceğiz]

gadin ebem

kerim bozdağ

kerim.bozdag@gmail.com

Ebeciğim... Benim gadin ebeciğim... Sana ne söyleyebilirim ki... Kelimeler boğazımda düğümleniyor, aklımdan hiç çıkmayan hatıralar beni bırakmıyor... Nereden - seni nasıl anlatmalı bilmem ki...

Çektiğin çilelerin her biri bir dağ olmuş adeta senin omuzlarına çökmüştü... En küçüğü kırk günlük olan yetimlerini Çetmi gibi bir yerde besleyip büyütme mücadelesinde kazanmıştı yüzündeki çile çizgileri... Sen ki, torunlarına da annelik eden biricik

Sevdiklerine kavuşma vaktin gelmişti... Mevlana, *"ölüm gününü düğün günü"* ilan etmiş... Senin ağaran saçların kınalanmıştı. Kınalı keklik gibi sektiğin dağlardan, yurdun ve yuvandan kınalanmış olarak ayrılıp gittin. "Beni mezarda onun kollarına koyun" derken, çocuklarının babasına, torunlarının dedesine kavuşma vaktini mi bekliyordun bilinmez. Bilinmez ama bizim bildiğimiz bir şey var ebeciğim. Sen yuvanı bir an için bile olsa asla terk etmedin. Hatıralarını yaşadığın eve bağlılığın, yuvana gösterdiğin sadakatin en güzel timsaliydi. Sevdiklerine kavuşma vakti gelip çatmıştı... Seni, kim bilir nerelerden derleyip tutam tutam ederek kuruttuğun güllerle beraber uğurladık. Mezara koyduğumuz noktada başının altına toprak yığdım yastık niyetine... Kabrine son topraklar atılırken ikinci güneşi yavaş yavaş aradan çekiliyor, mezarını gölge kaplıyordu... Bir gün sana kavuşacak olan bizlerde hüznle yanından ayrıldık.

Ayrıldık ama senden kopmak mümkün değil ebeciğim. Hatıralarınilmekilmek yüreğimizde yaşıyor... Seninle yaşamaya devam ediyoruz her birimiz. Kimi zaman çalı içinden geliyor-sundur, kimi zaman derede avarlar arasında kaybolup bakla topluyorsundur. Belki de suyun ardına gittin... Üzerine, simsiyah çemberine bakla yaprakları yapışmış bir vaziyette çıkagelirsin...

Ali *"ana bacağım"* deyip ağlıyor bir köşede... Ahmet *"nar, kız bi nar"* deyip tutturuyordur. Ben *"ayağı babışlı canavarları nasıl gördüğümü"*

**Meğer sen o
esnada ahrete
intikal etmişsin
ebeciğim.
Bir melek gibi
uçup gitmişsin
aramızdan.**

ebemizdin. "Oğlum, gülüm, guzum" diye hitap ettiğin tüm sevdiklerin şimdi yetim kaldılar. Daha ne diyeyim ebeciğim.

Sen ve senin gibi mübarek kadınlar değil mi, ayaklarının altında Cenneti yaşatanlar...

Bir Perşembe sabahı sabah ezanlarından önce ruhunu *"Allah Allah"* diyerek teslim edip gittin bu âlemden...

ebem için... **hacer bozdağ**
Fransa

Ebem, Havva anamızın adını taşıyan, Çetmi'deki herkesin ebesi... Yıllardır sarılıp ellerini öpmeden aramızdan ayrıldı... Gözlerini kapattı bizlere veda edemedi... Bu çileli hayatın kahrını ebem çekmişti... Sabırla şükürle aramızdan ayrıldı. Evlatlarının, torunlarının bir de Çetmi'nin yüreği yandı... Lanet olası gurbetten ulaşınca sılaya... Abim ve kardeşlerim saate bakmadan yarış yaparcasına koşardık yanına... Sarılıp öperdik doyusıya... Hasretlik ve özlemin inadına... Pazar günü anacığım mecburen geldi. Nereden bilsin böyle olacağını bilemedi... "Mevla'm neylerse güzel eyler" misali... Sevgili babacığım onu hiç terk etmedi... Son nefesinde rabbim yanında olsun istedi. Aynı gün akşam telefonda konuştuk, ebeciğimin sesi güzeldi, hepimiz duyduk. Dedi ki, "Hayriye kuthana bekliyorum gel çabuk" "İnşallah deyze hemen geleceğim" dedi... Gelmek görmek nasip olmadan bizleri bırakıp gitti... Salı günü çok hasta diye telefon geldi. Gurbette yaşayan amcamlara iletildi. Dört bir yandan arandı tarandı. Uçak bileti maalesef ertesi sabaha ancak bulunabildi. Aradaki mesafe bir türlü bitmedi. Amcamlar uçağa binmeden acı haber geldi. Babam "Anamızın duaları kabul edildi, el ayak muhtacı olmadan ruhunu teslim etti" dedi. Bu gurbet yıllarca kanser gibi içimizi çürüttü gitti... Annem üzüntüden kendini yedi bitirdi. Elimizden hiç bir şey gelmiyor. Biricik kızı Eşşe "yalnız kaldım" diyor. Ne kadar ağlasak sızlasak da artık geri gelmiyor. Mekanın Cennet, ruhun şad olsun ebeciğim. Bütün sevenlerinin başı sağ olsun... Büyüklerimizin kıymetini bilelim, hayırlı evlat olmak için çaba gösterelim... Üzmeyelim, kırmayalım, saygı ve sevgimizi eksik etmeyelim... ■

D:1921 Ö:16 Kasım 2006

anlatıyorumdur. Belki Yelli Bel'de, belki de dikmende, ya da Dabaklık'ta yavrularının yolunu gözlüyorsundur. Ziyaretine gelmiştir Mersin'deki ağanın çocukları, torunları... Ellerini öpmüşler duanı almışlardır... **Tıkır İbrahim** "Teyze nasılsın" diyerek yanına çıkmıştır... **Nurettin Özel**, anasının yanına gelmişken senin de hatırını sormuştur. Biricik kızın garip Eşşe'n yanındadır. Belki **Mahmut dayım**, **Mehmet** ya da **Mustafa** dayım hasretliğin verdiği acı ile sana kavuşma anının sevincini gözyaşı ile taçlandırmıştır. Senin dudaklarından hiçbir zaman eksilmeyen dualar dökülmektedir... **Şükri Mustafa** "Hala bir ihtiyacın var mı?" diyerek halini sormaktadır. **Topçu Meyrem** ve köyün diğer kadınları hiç ihmal etmedikleri ziyaretlerinden birini yapmaktadırlar...

Belki de sen ebeciğim... Yapayalnız garip bir kuş gibi yuvanı beklemeye devam etmekteyindir. Çok çok uzaklarda olan sevdiklerinden haber

bekliyorsundur. Zaman zaman değnekle beraber çıktığın evden uzaklarda bir köşede dinleniyor, köyümüzün kadınları ile dertleşiyorsundur. Etrafını Konya'lardan gelen fotoğrafçılar sarmış her biri resimlerini çekmektedir.

En son gece, üzerinde bembeyaz çiçekli elbiselerle Öde Beleni'nde görmüş seni **torunun Sümeyye**... Daha bir gençmişsin. Hiç konuşmamışsın. Ellerinden tutmuş ve köye doğru koşmaya başlamışsınız. Fakat ebeciğim senin ellerin tutmuyormuş...

Meğer sen o esnada ahirete intikal etmişsin ebeciğim. Bir melek gibi uçup gitmişsin aramızdan.

Torununun torununu gören sen, seni hiç göremeyen yeni torunlarınla birlikte ebediyen yaşayacaksın. Her an aramızdasın. Kapıdan giriverecek gibi. Yuvanda bekler gibi. Dua gibi, rahmet gibi, nur gibi... ■

Çetmi'den haberler

DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Mehmet GÜÇLÜ (Topal) Çetmi'de
Mehmet YILDIRIM (Kör Mehmet) Çetmi'de
Hüseyin TOPKARA (Topkara Hüseyin) Bursa'da
Cemal YAZICI Çetmi'de
Ali GÜÇLÜ (Kavgalı Ali) Çetmi'de

VEFAT EDENLER

Mustafa ÖZEL D:1927 Ö:01.07.2006
Ayşe BOZDOĞAN D:1924 Ö:29.07.2006
Eyüp AKBOĞA D:1959 Ö:05.08.2006
Mehmet YENİ D:1914 Ö:11.08.2006
Güllü AKCAN D:1940 Ö:07.10.2006
Havva Semerci D:1921 Ö:16.11.2006
Kasim'in oğlu Mehmed'in eşi Konya'da vefat etti.

EVLENENLER

- * Kamil Rıza'nın oğlu Şerafettin, Çamurcu Mehmet'in kızı Keziban ile evlendi.
- * Velinin Mehmet'in oğlu Mustafa, Zeybek Mustafa'nın kızı Hatice ile evlendi.
- * Amica Mehmet'in oğlu Veli, İmam Muzaffer'in kızı Rabia ile evlendi.
- * Amica Mehmet'in oğlu Oğuzhan, Demirci Abdurrahman'ın kızı Hayriye ile evlendi.
- * Bekmez Hasan'ın oğlu Mehmet, Zeybek Hasan'ın kızı Navruz ile evlendi.
- * Sadık Güçlü'nün oğlu Ahmet, Balcılar'lı M. Ali Adıgüzel'nin kızı Sema ile evlendi.
- * Çıtlıkların Efendi'nin oğlu Alkan, German Osman'ın kızı Ayşe Turan ile evlendi.
- * İmam Muzaffer'in oğlu Ahmet, Katip'in Halis'in kızı Hacer ile evlendi.
- * Gök Mehmet'in Naciye'nin oğlu Mustafa, Gök Mehmet Hasan'ın kızı Hacer ile evlendi.
- * Topal Hüseyin'in Kadir'in oğlu Hüseyin, Ramazan Cengiz'in kızı Özlem ile evlendi.
- * Arif Hasan'ın oğlu Arif, Veysel Eşsiz'in kızı Seher ile evlendi.
- * Karagülle Msutafa'nın kızı Hatice, Balcılar'lı Ömer Güllü ile evlendi.

Hasta olan hemsehrilerimize acil şifalar, vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret, evlenen gençlerimize ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

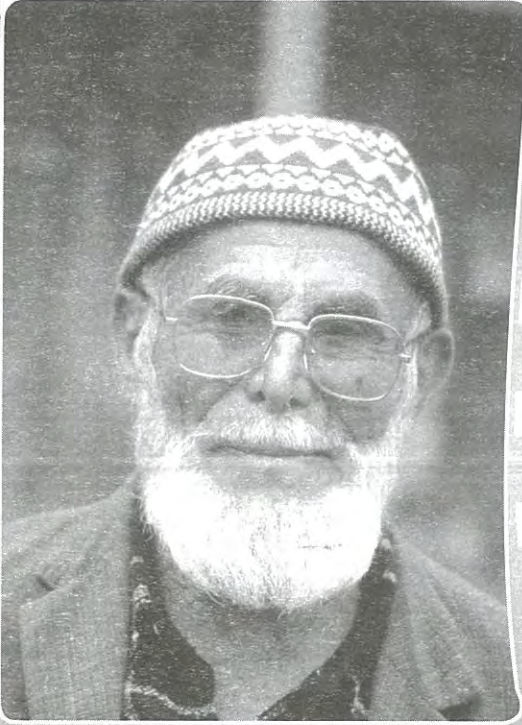
Başkan Arı: Çetmi kalkınmalı

Çetmi Belediye Başkanı Osman Arı, beldeyi kalkındırmak için ellerinden gelen gayreti gösterdiklerini söyledi. Arı, dergimize yaptığı açıklamada, Çetmi'ye hizmette hiç bir zaman yorgunluk hissetmediklerinin altını çizerek, "Çalışmalarımızda desteğini esirgemeyen halkımıza sonsuz teşekkür borçluyuz" dedi. Hedeflerinin yaşanabilir bir Çetmi olduğunu ifade eden Başkan Arı, bu noktaya adım adım yaklaştıklarını kaydetti.

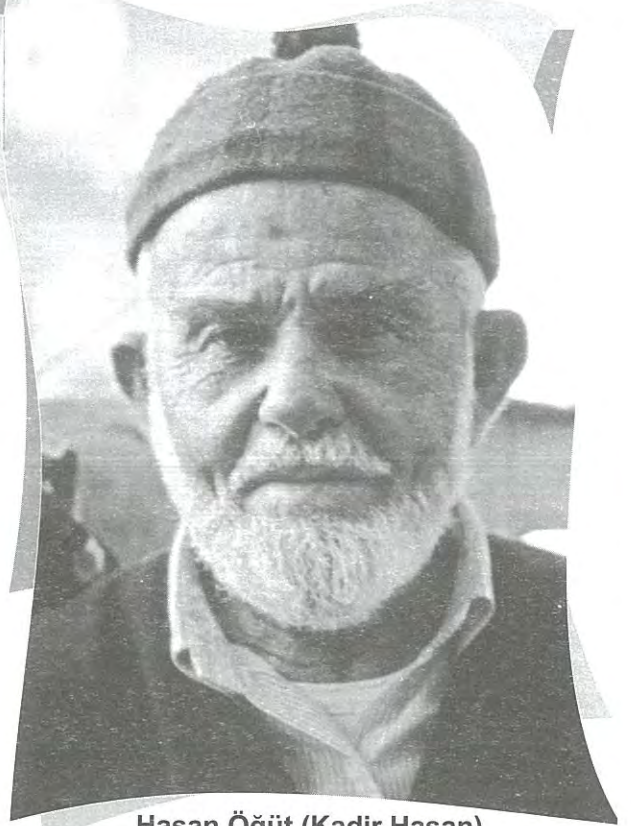

Akpınar, Çamuryalanı, Çakıllı, Karga Tuzu, Musagölü Dabaklık ve Köşürelilik yaylalarımıza elektrik şebekesi yaptırıldı. Dikmen ve yaylamıza da elektrik yapımı devam etmektedir.

Çamurcak'tan Gömüldürüm'e kadar olan yolumuzun menfezleri yaptırıldı. Çamurcak Gömüldürüm arası yayla yolumuza malzeme dökülerek tesviyesi yapıldı. Yayla yolumuzdaki tehlikeli virajlar kestirildi, yolun dar olan kısımları genişletildi.

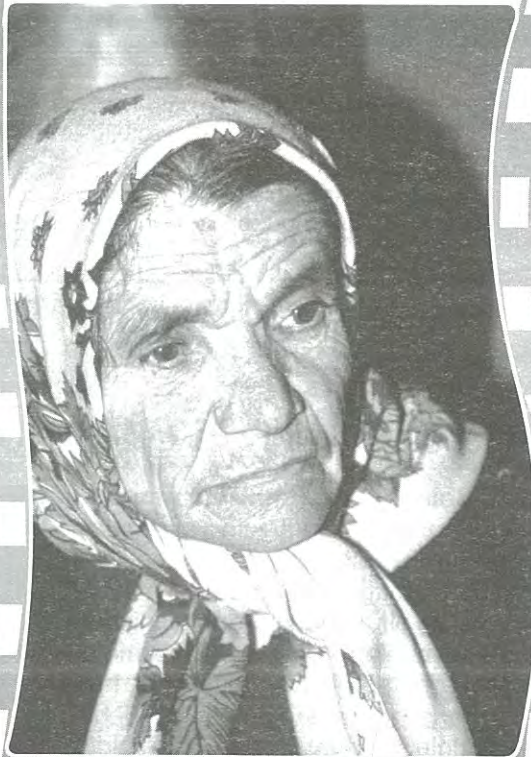
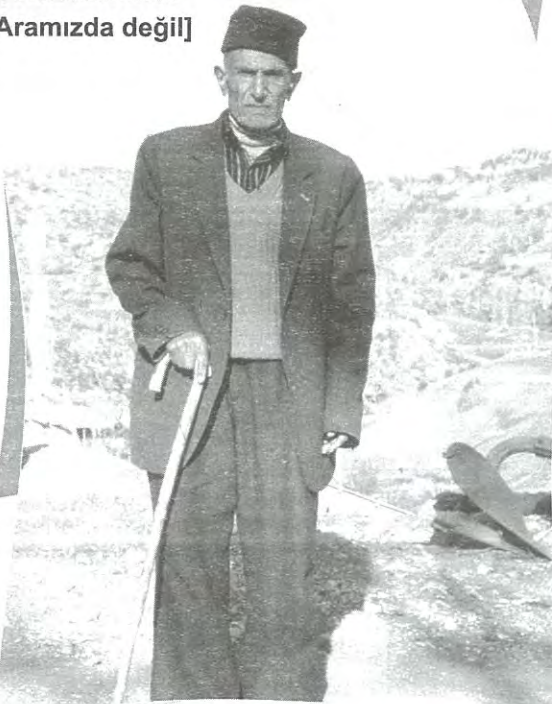

Eyüp Varol

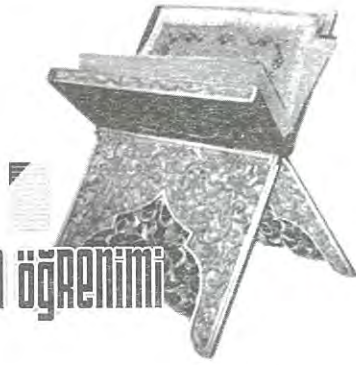

Hasan Ögüt (Kadir Hasan)

Ellez Mehmet
[Aramızda değil]

Ayşe Akboğa [Aramızda değil]

KUR'an öğrenimi

Şahit olduğumuz olaylar bizi şu ya da bu şekilde etkilemektedir. Bütün milletin gözleri önünde cereyan eden hadiselerle bir göz atalım. Sayın Cumhurbaşkanının hassasiyetlerine takılalım. Oradan ana muhalefet partisinin “söylem lerine” eğilelim. Ülkenin, daha doğrusu devletin hassas konularını teğet geçebilir miyiz?

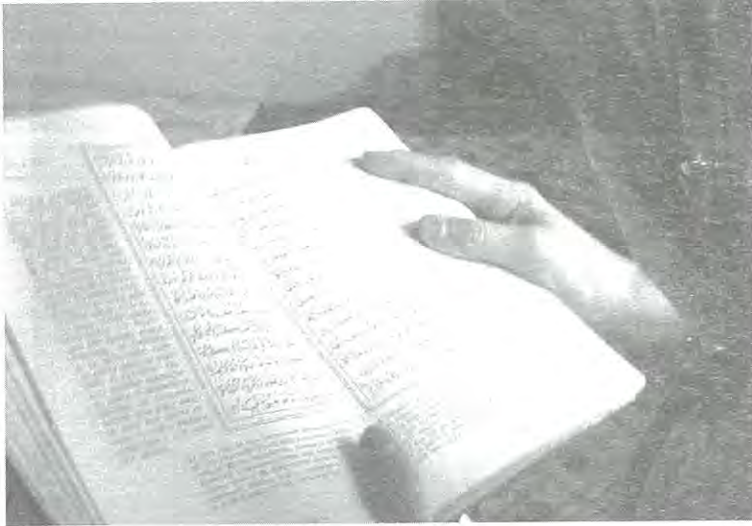
“kaçak ve denetimsiz eğitim”... Siz İslâm'ın insanlığın helâkine sebep olacak bir emrini duyduunuz ya da gördünüz mü?

Masumane bir soru: İslâm'ın öğrenilmesi ve öğretilmesi neden ve nasıl tehlikeli gelişmelere sebep olabilir? İslâm, bir bombamı ki öğrenenin kafasında değişiklikler yapacak, sonra bir yerlerde patlayacak ve her şeyi berhava edecek?

İslâm'ın öğrenilmesi düşüncesine karşı çıkanların ellerinde koz olarak ileri sürdükleri bir kısım gerekçeler vardır. Mesela yakın geçmişte 28 Şubat döneminde ortaya çıkarılan vahşi Hizbullah cinayetleri. Dahası, İslâm adına hareket ettiğini iddia eden bir kısım kişilerin ya da gurupların tavırları ve eylemleri... Peki bütün bunlar İslâm'ın öğrenilmesine karşı gerekçe olabilir mi?

Kendisine **“Ben Müslüman'ım”** diyen hiçbir fert, asla cinayet işleyemez. Çünkü, “Bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş gibidir.” Hem yanlış yapan ve şahsında İslâm'ı lekeleyen fertlerin bunu, din adına yaptıklarını nasıl kabulleneceğiz. Tıbbın gereği ameliyat yaparak hastasını kurtarmak durumunda olan bir doktor, görevini ihmal ile, kasaplık yapıp cinayet işlese, tıp ilmini yasaklayacak mıyız?

Halkın yüzde 99'u Müslüman olan bir ülkede “dini eğitim kontrol dışına çıkarsa tehlikelidir” anlayışını benimseten argümanlar, maalesef İslâm

**Halkımızın
Kur'an
öğrenmesinden
Korkulmamalı,
aksine teşvik
edilmeli.**

Bir yanda PKK belasının açtığı yaralardan kan damlıyor, ülkemin topraklarına gencecik fidanlar devriliyor... Anneler ağlıyor, yürekler sızlıyor... İşsizlik almış başını gidiyor... Hırsızlık ve kapkaç olayları çoğalmış, ahlakî çöküntü had safhaya ulaşmış... “Vur patlasın, çal oynasın” türü eğlenceler almış başını gidiyor...

Öbür yanda, Kur'an kursları **“tehlike yuvaları”** ilan ediliyor. Gerekçe

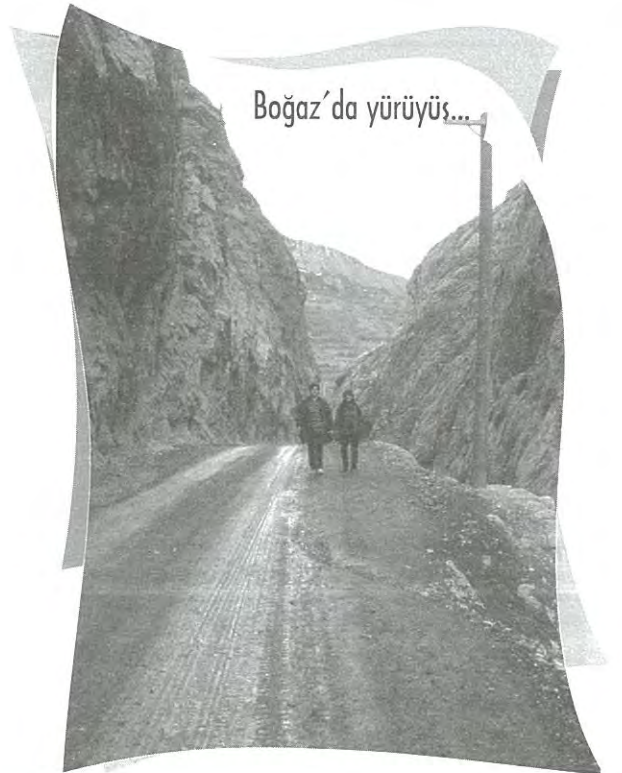
Çetmi'de yağmur ve sis zamanı

düşmanlarının, sadece bu gerekçeye kılıf hazırlamak için ortaya koyduğu, önceden belirlenmiş oyunlardır. Bu oyunu oynayanlar ya da tezgâhlayanların İslam'la bir bağı olamaz.

Devlet millet kaynaşmasını baltalamak, milletin devlete olan güvenini sarsmak, halkın zihnini bulandırmak, insanları almaları gereken eğitimden uzaklaştırıp korkularla beslemek, hiç kimseye, özellikle bu ülkeye bir şey kazandırmaz. Aksine meydana gelen boşluktan istifade etmek için hazır bekleyen dış ve iç düşmanlar bundan nemalanır. Sonra misyonerler devreye girer, anarşi ve kaos ülkemizin üzerine kara bir bulut gibi çöker...

Netice: Halkımızın Kur'an öğrenmesi ihtiyacı, madem denetimsiz ve tehlikeli görülüyor, bu ihtiyacı karşılanmalı ve bundan korkulmamalı. Aksine teşvik edilmeli. Laiklik gerekçe gösterilerek din düşmanlığı yapılmamalı. Aksine *laikliğin gereği yerine getirilip bütün dinlere saygı esas alınmalı.*

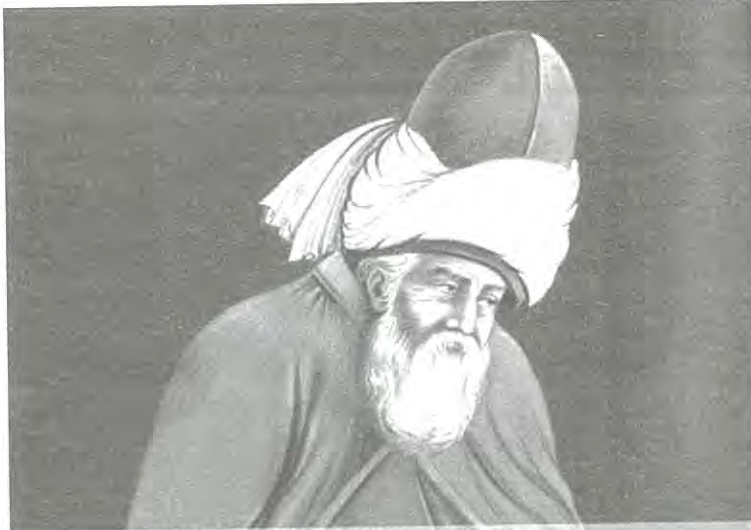
MEVLANA'DAN ŞEÇMELER

hatice bayram
Antalya

Hz. Mevlana daima hayatın gerçeklerini görür, ondan el etek çekmez. Onun tasavvufunda gaye kulluk ve yokluktur. Yaratılışın, hayatın manası aşktır. Yaratılış sebebi, bütün hastalıkların tabibi, bencilliğin elemelerin merhemi ilâhî aşktır.

“Toprak beden, aşktan göklere çıktı; dağ oynamaya başladı çevikleşti. Kimin aşka meyli yoksa o, kanatsız bir kuş gibidir, vay ona.”

Mevlana'nın tasavvufunda esas olan gönül sahibine erişmek ve cevher olmaktır.

“*Ya olduğun gibi görün, ya görüldüğün gibi ol.*”

“Kati taş, mermer bile olsan, gönül sahibine erişirsen cevher olursun. Temizlerin muhabbetini ta canının içine dik. Gönüli hoş olanların muhabbetinden başka muhabbetlere gönül verme. Ümitsizler diyarına gitme, ümitler var. Karanlığa varma, güneşler vardır.”

Hız. Mevlana Kur'an hükümlerine harfiyen uyan, Allah'ın haram kıldığı şeylerden çekinen, nefsinin hazlarını

terk etmiş, Allah'tan kendisini uzaklaştıran çok şeylerden daima sakınmış gerçek takva sahibi bir şahsiyettir.

Mevlana insana, günahkâr da olsa, kâfir de olsa, engin bir görüşle ve rahmet dolu bir nazarla bakar.

“Hiçbir kâfiri hor görmeyin. Olur ya Müslüman olarak ölebilir. Ömrünün sonundan ne haberin var ki, ondan tamamıyla yüz çeviriyorsun?” diyor.

Mevlâna, ince ruhlu gayet hassas ve nazik bir baba; gönül almak ve gönül okşamakta örnek bir aile reisidir.

“İlim ve hikmet helal noktadan doğar. Aşk ve rikkat (gönül inceliği) helal lokmadan meydana gelir” diyerek helal kazancın önemini anlatır.

Mevlâna;

“Biz kendi dostlarımıza dilencilik kapılarını kapattık. Dostlarımız, ticaret, kitabet ve herhangi bir el emeği ve alın teri ile geçimlerini temin etsinler. Bizim müritlerimizden kim bu yolu tutmaz ise, onun bir pul kadar değeri yoktur.” Buyurmuştur.

Mevlana'nın kâinatı kucaklayan insan sevgisi ve hoşgörüsü, Allah'a olan hudutsuz aşkının neticesidir.

Mevlana oğluna der ki:

“Bahaeddin! Eğer daima cennette olmak istersen herkesle dost ol. Hiç kimsenin kinini yüreğinde tutma! Fazla bir şey isteme, hiç kimseden de fazla alma. Merhem ve mum gibi ol. Eğer hiç kimseden sana fenalık gelmesini istemezsen, fena söyleyici, fena öğretici, fena düşünceli olma. Çünkü bir adamı dostlukla anarsan, daima sevinç

içinde olursun. İşte o sevinç cennetin ta kendisidir. Eğer bir kimseyi düşmanlıkla anarsan, daima üzüntü içinde olursun. İşte bu gam ve üzüntü de cehennemin ta kendisidir” der.

Hız. Mevlâna'nın cenazesi, babası, ailesi ve dostlarının bulunduğu yere defnedilerek üzerine bir yıl sonra “YEŞİL TÜRBESİ” yapılır.

Mevlâna ölüm hakkında şunları söylemiştir:

“Cenazemi görünce ayrılık ayrılık deme. O vakit benim buluşmam ve görüşme zamanımdır.”

“Batmayı gördün ya doğmayı da seyret. Güneş'e ve Ay'a batmadan ne zarar geliyor ki?”

“Hangi tohum yere dikildi de bitmedi? Ne diye insan toplumundan şüpheye düşüyorsun?”

“Öldükten sonra mezarımızı yerde aramayınız. Bizim mezarımız ariflerin gönüllerindedir.”

NASİHAT

“Dünyada dost istersen Hz. Allah yeter.
Mürşid-i kâmil ister isen Hz. Muhammed yeter.
Delil ister isen Kur'an-ı Kerim yeter.
Meşgul olmak ister isen ibadet yeter.
İbret almak ister isen ölüm yeter.
Zengin olmak ister isen kanaat yeter.
Bunlar de yetmez der isen nar-ı cehennem yeter.

Kaderde ne ise o olur etme merak
Uyma kendi nefsine Hak'ın emrine bak
Altından ağacın olsa zümrülden yaprak
Akıbet gözüni doyurur bir avuç toprak

Mal ve mülke mağrur olma deme var mı ben gibi?
Bir muhalif rüzgâr eser savurur harman gibi
Dünya malı elde iken düşmanların dost olur
Elde bir şey kalmayınca dost bile düşman olur

Danış akıl erbabına söz dinlemek ferasettir
Zaman ahir zaman oldu. Zuhur eden alâmettir
Hava-i nefsine uyma, sabrın sonu selamettir
Ne aldandın be hey insan bu can sana EMANETTİR.

ali bayram Antalya DİLEK VE CEVAPLAR

***Allah'ın itaatli bir kulu olmak istiyorum.**

-O halde farzını ihmal etme

***Mahşere giderken yolumun aydınlık olmasını istiyorum**

-O halde kimseye zulmetme, kalbini kırma!

***Rabbimin bana merhamet etmesini istiyorum**

-Rabbimin yarattığı insana ve bütün canlılara merhamet et

***Günahlarımın azalmasını istiyorum**

-Öyleyse tövbe ve istiğfarını çoğalt, bir daha yapmamaya azimli ol.

***Rabbimin rızkımı bol vermesini istiyorum**

-O halde abdestli çalışmaya dikkat et

***Ayıplarımın yüzüme vurulmamasını istiyorum**

-Sen burada kimsenin yüzüne vurmazsan, orada da sana vurulmaz

***Günah kirlerinden ruhumu temizlemek istiyorum**

-Gözyaşını rahmet gibi yağdır ki, ruhunu temizlemiş olursun

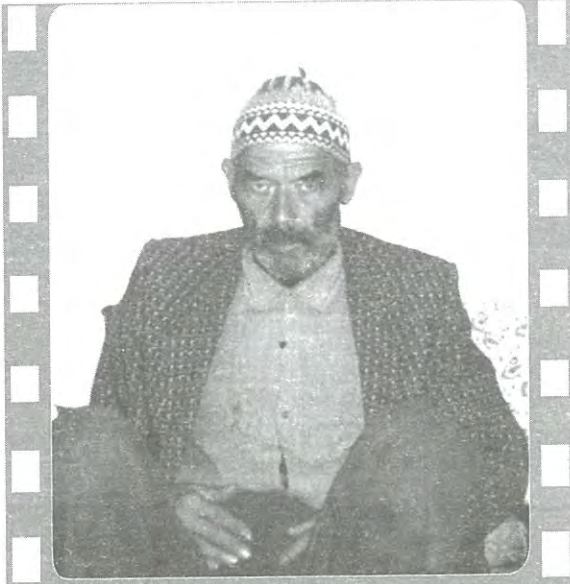
Çetmililer Albümü

2006 ekim
kasım
aralık

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAKI
NABZI

38

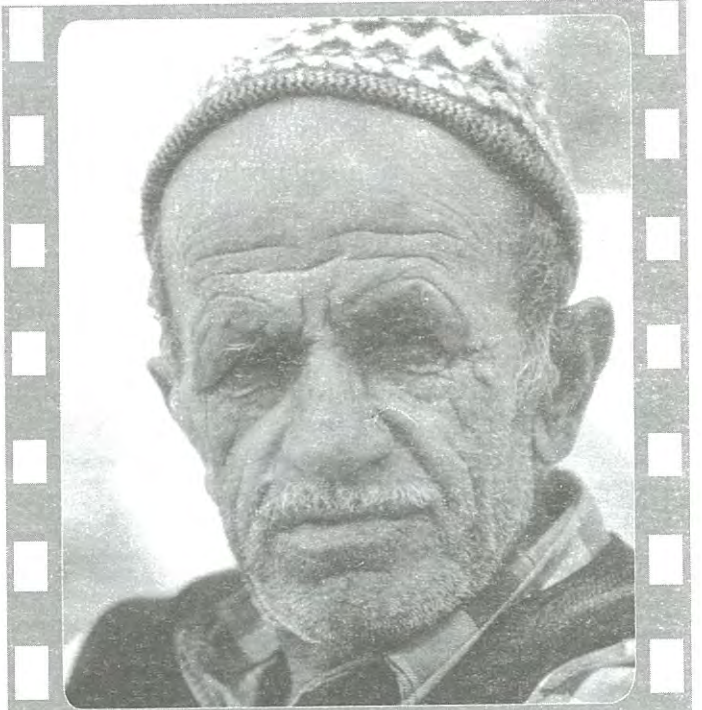
Gök Mahmut dayı (Semerci Mahmut)
[Aramızda Değil]

Kadir Hasan'ın eşi

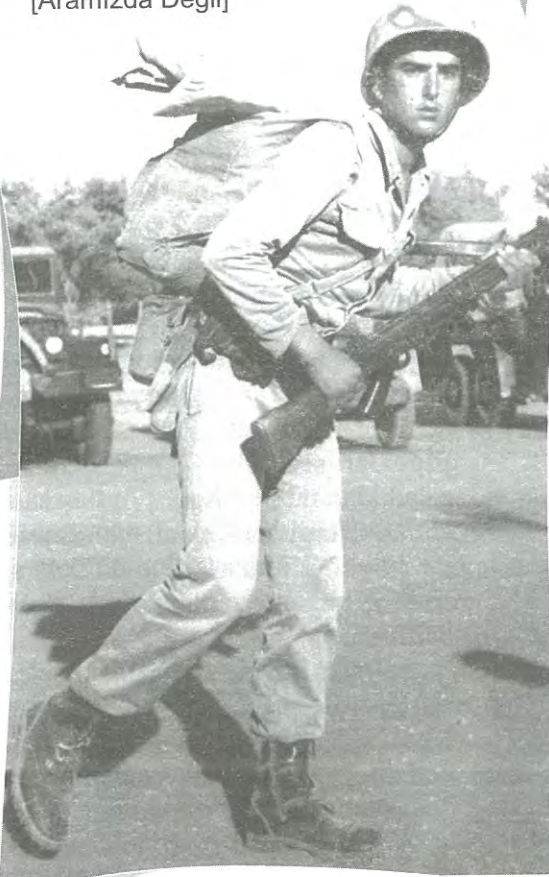

Eyüp Akboğa
[Aramızda Değil]

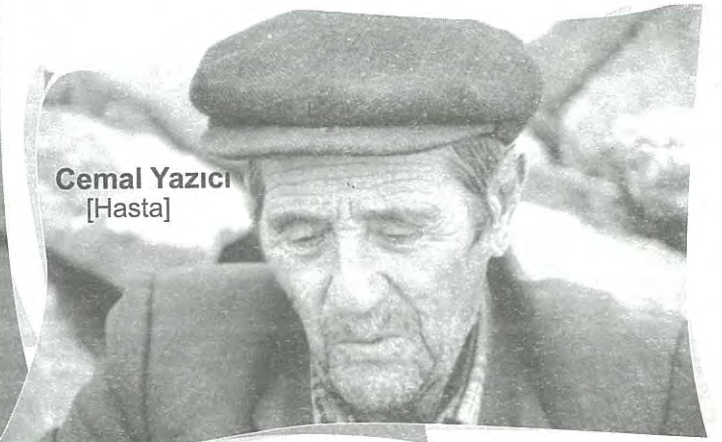

Takavit Ahmet [Aramızda değil]

Hasan Bircan
[Aramızda Değil]

Cemal Yazıcı
[Hasta]

HATIRALAR dr. ali özel

Güneydoğu Gezisi [4]

-ŞAHİN BEY-

Yine sizlerle beraberiz. Son yazımızda Ashab-ı Kehf ya da yedi uyurlar efsanesinden bahsetmiş ve bu yöndeki görüşlerimizi de belirtmeye çalışmıştık. Biz yine gezimize devam edeceğiz. Şimdi Adana'ya gidiyoruz.

Mersin-Adana arası yetmiş kilometre kadar. Dümdüz ip gibi otoban. Yol boyu sağlıklı sollu bahçeler narenciye, sebze ve bir cins meyve bahçeleri. Göz alabildiğine uzayıp gidiyor. Adana yiğidin harman olduğu yer olarak bilinir. Ama artık yiğitlikle kallesliğin iç içe olduğu günümüzde bu sözlerin geçerliliği nedir bilemeyiz Ayrıca Adana yetiştirdiği kaliteli

okulu, sosyal ve de kültürel hareketleriyle de örnek bir vilayetimiz. Hemen hemen hepimizin adını duyduğumuz, gönül verdiğimiz **Lokman Hekim** de Adanalıymış. Lokman Hekim'in tanınmış bir şahsiyet olduğunu bütün dünyanın malûmu. Kur'an-ı Kerim'de Lokman adıyla bir sure varsa da peygamberliğine dair bir bilgi yok. Ama Allah'ın katından **Lokman Hekim**'e hikmet ve ilim verdiği de yüce Kur'an'da açıklanıyor. Zaten gayretlerimiz Allah'ın hikmetlerine nail olmak için değil midir?

Adana'da birçok Anadolu şehri gibi Hititler tarafından kurulmuş. Onlar şehre **Adenia** derlermiş. Biz de kendi ses uyumumuza göre **Adana** demişiz ve iyi de yapmışız. (Hititlerin Anadolu tarihi açısından çok önemli oldukları anlaşılıyor. Bu millet **Anadolu**'ya **Kafkaslar** üzerinden gelmiş. Asılları **Altaylardan ya da Turanî** imişler. Yani bunların Türk soyundan geldikleri sanılıyor. M.Ö. 2000 yılında Anadolu'ya gelen bu kavim, tam 800 sene bu topraklarda oturup kök salmış ve pek çok şehirler kurmuş. En ünlü hükümdarları **Suppililuma**. Tarihlerinden en çok bilinen bölüm ise Mısırlılarla yaptıkları savaşlar. Ve sonunda imzaladıkları meşhur Kadeş Antlaşması. Bu antlaşma tarihin ilk yazılı antlaşması olarak bilinir. Hititler tarihte ilk defa savaş arabası kullanmış olmalarıyla da meşhurdurlar.)

Aslında Adana'yı yazmak çok zor. Zorluğu da şehrin çok özellikli oluşu, yazacak çok şeylerin bulunmasından ileri geliyor. Neyse ki bizde zaten uçtan kıyından dokunup geçiyoruz. **Adana**'da çok az kalacağımız için bir şehir turu yapıp görülmesi gereken yerleri gördükten sonra **Sabancı Cami**'ne geldik. Cami tam

G. Antep,
K. Maraş, Ş. Urfa,
Adana, Suriye ve
Hatay tarafından
çevrelenmiş, yurdumuzun en kalkınmış
illerinden biri.

pamuk nedeniyle de beyaz altı ambarı olarak biliniyor. İşte bu doğru. Çünkü yurdumuzda en çok en kaliteli pamuğun Adana'da yetiştirildiği kesin. Adana ünlü Karacaoğlan ve Dadaloğulları gibi çok meşhur halk ozanlarımızın da yetiştiği yerdir. Tarım ve sanayide bölgemiz hatta yurdumuzun en gelişmiş ili olsa gerek. Üniversitesi, fakülteleri onlarca yüksek-

adananın göbeğine yerleştirilmiş, edalı bir nazar boncuğuna benziyor.

Şehrin neresinden bakılırsa bakılsın muhteşem kubbesi, göklere tırmanışa geçen minareleri, hemen göze ve gönüllere buyur veriyor. Cami, **Sultanahmet** camii baz alınarak yapılmışa benziyor. (İstanbul'daki dünyaca ünlü **Sultanahmet Camii**, Sultan I. Ahmet zamanında yapılmış. Temeli 1609 yılında bizzat padişah tarafından atılmış, ilk temele kazmayı bizzat padişah vurmuş, o kazma da halen **Topkapı Sarayı Müzesi**'ndeymiş. **Sultanahmet Camii**'nin gerek akustik, gerek aydınlanma, gerekse kubbesinin ve minarelerinin özelliklerinden dünyada bir benzeri de yokmuş. Caminin kapalı alanı 4 bin 600 metrekareymiş. Cami, 1625 yılında, onaltı yılda bitirilmiş. 260 penceresi varmış, iç süslemesini **Diyanbakırlı Quberi** isimli bir sanatkar yapmış. **Bu sanatkar bir piriñ tanesi üzerine İhlâs Suresini net bir şekilde yazacak kadar meziyetliymiş.** Öyle bir sanat eserinin dünyada eşi yokmuş ve o piriñ tanesi de Topkapı müzesinde saklanmaktaymış.) Sabancı Camii de Sultanahmet Camii gibi bir şaheserle adeta yarışmış. Çoğu yerinde daha da ileri gitmiş, Sabancı Camii de altı minareli. Minarelerden dördü üçer, ikisi ikişer şerefeli. Camiye mermerin, malzemenin, çininin en iyisi kullanılmış. Bu camiye girmek kolay ise de çıkmak çok zor. Her köşesi insanı mıknaş gibi çekiyor. Asla ayrılmak istemiyorsunuz. Ama biz ayrılmak zorundayız. Çünkü **Hatay'a** gideceğiz.

Şimdi Hatay yolundayız. Burada da yol otoban. Ayrıca devlet karayolları da var. Hangisinden giderseniz gidin yol boyu göreceğiniz çok şeyler var. İnsan bu güzelliklerden gözünü alamıyor. Ceyhan ilçesini şöyle bir kolaçan edip geçtik. Allah her şeyin güzelini bizlere bahşetmiş. Hem de fazlasıyla. **Ceyhan**'dan **Dörtöl** ilçesine geldik. Buranın portakal ve sebzelerinin namını duymayamız olmasa gerek. Gözünüzün ulaşabildiği her yer meyvelik bahçelik. Topraktan bereket fışkırıyor...

Bir sonraki durağımız **İskenderun** olacak. Amma **Sokullu Mehmet Paşa Külliyesi**'ne uğrayacağız. Külliye, insanların tüm ihtiyaçlarının (**maddi-manevi**) karşılanabileceği bir sistemler topluluğu olsa gerek. **Sokullu Külliyesi** adından da anlaşılacağı gibi ünlü Osmanlı Sadrazamı (Başbakanı) **Sokullu Mehmet Paşa** tarafından yapılmıştır. (Mehmet Paşa Bosna'da Sakal Kasabası'nda doğduğu için **Sakallı** adını almış, devşirme olarak Enderun'a (saray üniversitesi) alınmış. Oradaki eğitim ve terbiyeden sonra memuriyete başlamış. En küçük devlet memurluğundan, başbakanlığa yükselmiş. **Kanuni**,

II. Selim ve III. Mustafa'nın padişahlıkları devresinde başbakanlık yapmış. Askeri yönden de o zamanını usullerine göre orgeneralliğe kadar yükselmiş. **Köprülü Mehmet Paşa ile Sokullu Mehmet Paşalar** Osmanlı Devleti'ne yön veren çok değerli iki insan olarak tarihte yerlerini almışlar. **Sokullu**'nun Osmanlı topraklarının 23 milyon Km. kareye çıkmasında büyük payı olmuş ve de **Kıbrıs** onun zamanında Osmanlı topraklarına katılmış.) Bu külliye-yi yazıya dökmek çok zor. Külliye de ilkokuldan üniversite tahsiline kadar gerekli oluşumlar, öğrenci koğuşları, yolcular ve hayvanların rahatı için gereken her şey, onlarca dükkân, yemekhaneler, mutfaklar, spor alanları, onbeş odalı bir hamam ve aklınıza gelip gelmeyen her şey var. Bu 500 yıllık yapı halen dimdik ayakta. Hele hamam bölümü daha da çekici. Hemen su salıp yıkanacak durumdalar. Bu külliye camileri vs. ile otuz bin metrekare bir alan üzerine oturmuş. Külliye'nin bahçesinde tarihi bir zeytin ağacı var. Üzerindeki kâğıtta yazılanlara göre ağaç üçbin yaşındaymış. Zaten ağaç bir ziyaretgâh gibi etrafında ısıltı ısıltı insan kaynıyor. **Ağaca el açıp yüz sürenler bile vardı.**

Biz Sokullu Külliyesini kendi sessizliğine terk edip **İskenderun'a** yöneldik. Burası sözüm ona Kaza, ama değme şehirlerimizden daha büyük ve gelişmiş. Buranın asıl önemi ihracata dönük çok büyük bir limanının olması. Bilindiği gibi **Ortadoğu**'dan gelen bazı petrol boru hatları da **İskenderun Körfezi**'ne gelip oradan da dünya pazarlarına dağıtım yapılmaktadır. **İskenderun'da bir çay molası kadar kalıp Hatay'a (Antakya) geçtik.**

Hatay, Adana, Gaziantep ve Akdeniz üçgeninde yer alan ve yurdumuzun en güney il merkezimiz durumundadır. İsmi diğer bazı illerimizde olduğu gibi, Hititlerden (Eti) Hititler buraya hattı diyorlarmış. Biz de Hatay diyoruz. Kuruluşu Milattan binlerce yıl öncesine dayanıyormuş. Sümerler, Asurlar, Huriler, Hititler, Roma ve Bizanslılar, Araplar, İranlılar, Selçuklular arasında el değiştirip durmuş ve en son **Yavuz Sultan Selim** 1516'da **Mercidabık** zaferi ile Osmanlı topraklarına katılan Hatay bu dönemde biraz rahat yüzü görmüş ise de İngiliz ve Fransızların entrikaları ile şehir yine el değiştirmeye başlamıştı. Lozan antlaşmasında Fransız ve İngilizlere bırakılan şehir bir ara **Suriye**'ye geçmiş. Daha sonra **Hatay Bağımsız Cumhuriyeti** olmuş. Cumhurbaşkanı da rahmetli **Tayfur Sökmen** beymiş. Nihayet Atatürk'ün Fransız, İngiliz ve Araplara pes dedirten siyasi dehası ve manevraları sonucu 1939'dan itibaren güzel bir şehrimiz olarak Türk topraklarının bölünmeyecek bir

parçası olmuştur. (Hatay'a Araplar ve Hristiyanlar Antakya diyorlar. Hristiyanlar için Hatay Kudüs'ten sonra ikinci kutsal şehirmiştir. Hz. İsa'nın getirmiş olduğu dini (O zamanki bozulmamış, Allah'ı Allah, Hz. İsa'yı peygamber ve Allah'ın kulu olduğunu belirten temiz Hristiyanlığı) bozmak, Hz. İsa'nın aklını çelmek, ortalığı karıştırmak ve yine kafaları karıştırmak gayesiyle Hz. İsa'nın etrafını kuşatan ve kendilerine havari denen Yahudi hahamlarının çoğu Antakya doğumluymuş. ***Bu Yahudi havariler tez zamanda istediklerine nail olup, Hristiyan âlemini bozup darmadağın etmişler. Allah'ı baba, Hz. İsa'yı oğul ya da İsa'yı Allah yerine koymuşlar.***)

Orada konuştuğumuz insanlara bakılırsa bölge çok verimliymiş. Dört mevsimde dört ayrı mahsul alınabilirmiş. Başta narenciye olmak üzere tütün, pamuk, zeytin, Antep, yer fıstığı, baklagiller, üzüm bölgenin başlıca ürünleriymiş. Ama pirinç ve incirinin yeri bir başkaymış.

Hatay, Hristiyan ve Osmanlı Türk-İslam eserleriyle dolu bir yer. Anlatılanlara göre burada 14 ayrı medeniyetin tarihi ve kültürel kalıntıları varmış.

Bizi Önce Sant Piyer (Saint Piere) kilisesine götürdüler. Bu zat Antakyalıymış ve kiliseyi o yaptırmış. Dünyadaki ilk kiliseymiş. İsa dinine ilk Hristiyan adı burada verilesiymiş. Kilise bir dağa oyulmuş öyle gösterişli filan değil. İçinde bir yerden başka yerlere geçilebilen tünelimsi yerler var. Dedğim gibi Hatay ibret verici tarihi eserlerle dolu. Mesela 130 metre uzunluğu, yedi metre yüksekliği ve altı metre genişliği ile Titus tüneli bir harika.

Bir de dünyada toru topu üç tane bulunan bu üç içinde en iyisi Türkiye'de Hatay'da bulunan mozaik müzesini gezdirdiler. Mozaik denen şey pişmiş sert çamurdan, mermerden, kiremitten, camdan, briket gibi maddelerin nohut fasulye büyüklüğündeki parçaların uygun ve sanatkârane dizilerek yapılan her türlü resimler, motifler, halılar, kilimler... Bu sanat binlerce yıldan beri yapıla gelen bir uğraş ve sanat dalıymış.. En çok Roma ve Bizanslılar bu sanatla uğraşmışlar. Bizim Selçuklular döneminde de çok güzel sanat eserleri meydana getirilmiş. Osmanlılar çiniye ağırlık vermişler. Mozaik müzesine garip de şaşmamak elde değil. O lâlettayın toprak ve taş parçalarından yapılan eserlerin tarifi bile zor. O kadar canlı resimler yapılmış ki, duvardaki resim sanki üzerinize yürüyüverecek. ***Resimler ya şefkat ve sevgiyle, ya da ibretle bakıyor gibi.*** Halı ve kilimlerde olayları tasvir eden figürler ise ayrı bir güzel. Tabi buradaki keramet o taş ve toprak parçalarından ziyade onların dizilişi ve konuşlandırılışındaki marifet.

Hatay'da dünyanın (Eğer başka ülkeler biliyorsa) en iyi künefesi yapılmış. Künefe yemeden gitmek Hatay'a hakaret sayılırmış. Biz de 'tabii ki yeriz' deyip yutkunmaya başladık. Hatay'da da en iyi künefe, harbiye semtinde yapılmış. Harbiye, Hatay'ı yüksekte kuşbakışı gören güzel bir semt. Elinizin artığı yediğimiz künefe çok güzeldi. Daha doğrusu biz başka şeklini bilmediğimiz için bize güzel geldi.

Harbiye semtinde yemek yediğimiz yerin az ilerisinde bir yatır varmış. Şeh Musa hazretleri. Orası gecekondu semti gibi. Görünüşe göre çoğu Arap. Türbe tek odalı, alçak, basit bir yapı. Daha türbeye metreler kala milyonlarca sinek karşılamak için bize doğru hücumla geçti. Bize olan sevgilerinden olacak! Birbirlerini ezercesine ve yine bizleri bağrırlarına basmak için yarıştılar. Sinek ordusunu yararak türbeye doğru ilerlemeye çalıştık. Ama bu seferde göz gözü görmeyecek yoğun bir duman bulutu ile karşılaştık. Kesif ve değişik bir koku burun direklerimizde zorlarcasına ortalığı kaplamıştı. Meğer bu duman ve koku yapılan tütsülerden ilerliyormuş. Onlarca Arap vatandaş değişik ot ve maddeleri yakarak ortalığı ve şeyh hazretlerini tütsülüyor... Tabi sinek sürüsü kadar olmasa da ona yakın vatandaş sürüsü de dilenme sanatını en üst seviyede icra etmekle meşguldü. O Şeyh Musa Hazretlerine Allah rahmet eylesin de bilhassa çok araştırdım şeyh Musa diye bir zata ne kitaplarda nede ansiklopedilerde bir türlü rastlayamadım. (Bu arada belirtelim, Hatay'da önemli miktarda Alevi vatandaşlarımız da yaşamaktadır.)

Neyse bu Hatay gezisini daha fazla uzatmayalım. Şimdi Gaziantep'e gitmek üzere yoldayız. Amma içimizden bazıları buralara gelmişken Kilis'e de uğrayalım diye tutturdu. Çoğumuz istemiyordu. İçimizden biri kahren Kilis'e gitmezsek kemeler kısır kalır dedi. Başka birisi "tövbe de" dedi "yoksa fareler çoğalamaz, kediler ve yılanlar acından ölür" diye takıldı. Böyle imalı atışmalar olurken şoför Kilis yönüne direksiyon kırdı. Bilindiği gibi Kilis yeni il olan şehirlerimizden. Halkın çoğu Arap kökenli. İlk göze çarpanlar baklava, börek ve kebabçı dükkânları. Günlerden Cuma idi. ***Cumaya gösterilen rağbete bakılırsa halk inanç yönünden iyicene...*** Orada bir cumalık kaldıktan sonra Gaziantep'e yollandık.

Etraf güzel, yollar güzel, her taraf fıstık, incir, nar, zeytin, badem ağacı. Gözümüzün alabildiğince meyvelik. Hele fıstık ağaçlarının çokluğu dikkat çekiyor. Üzüm bağları ve dut ağaçlarının çokluğu da

bir başka güzellik. Gaziantep ve çevresi dünya patentli 23 çeşit üzüm yetiştiriyormuş. (Vay bizim halimize. Bağlarımızı kurutup kala kala çelenlerimizi süsleyen asmalara kaldık.)

G. Antep, K. Maraş, Ş. Urfa, Adana, Suriye ve Hatay tarafından çevrelenmiş, yurdumuzun en kalkınmış illerinden biri. İstiklal savaşında düşmana karşı verdiği amansız savaştan sonra TBMM tarafından gazilik unvanı verilmiş. Antep ismi, Arapça ışıık anlamına gelen Ayıntep kelimesinden geliyormuş. Burası Türkiye'de kendi yerli iç ve yerli sanayisini kuran tek şehrimizmiş. Teknolojinin ilerlemesi yanında, yeni teknolojileri geliştirmekte Anteplilerin üzerinde daha kimse yokmuş. Şehirde iki yüzden fazla değişik sanayi kolu varmış. Biz de darısı diğer şehirlerimizin başına diyoruz.

Şahin Bey

Burası şehircilik açısından da çok gelişmiş. Cadeler yollar tertemiz, düzenli, ağaçlıklı ve yeşili bol. İnsanları güler yüzlü ve cana yakın. Antep dendiği zaman ilk akla gelen şeyin Antep fıstığı olduğunu hepimiz biliriz. Tabi baklava ve kebabının yeri bir başka. Çiğ köfte ve içli köftesi ise başköşede. Pekmezleri, çeşitli üzümleri, pestil ve biber ve de salçalarının yeri ise bir başka. Baklava ve fıstıkçı dükkânları sıra sıra. Baklava tepsileri hele bir tadın dercesine insanın gözünün içine bakıyor gibi. Baklavalardan bazıları koyu, bazıları daha açık, bazıları da beyaza yakın ve grimsi. Bu renkler, fırında kalma süresine, unun cinsi ve şerbetinin veriliş şekline göre değişirmiş. Marketlerden ağı pahasına aldığımız fıstıklar, oralarda çok daha hesaplı ve daha güzeller. Biz

de bu Antep'e has yemek ve tatlılardan nasiplenmek için elimizden geleni yaptık.

Antep'i gezip tozmak çok güzel. Ama ben **Şahin Bey'i** bir Antepli'den dinleme merakı içindeyim. **Şahin Bey**, şehre gazilik unvanının verilmesini sağlayan kahraman, mücahit, iman yumağı. **Şahin Bey'i** düşündüğüm günlerde benim için önemli bir gelişme oldu ya da Allah gönlüme göre verdi. İstanbul'da kuyumculuk yapan kayınbiraderim ve şimdi rahmetli olan **Orhan Peker'in** Antep'te çok samimi bir dostları varmış. O arada bir telefon görüşmelerinde kayınbiraderim bizden bahsetmiş. Bu son derece iyi ve asil insanlar kaldığımız **Kongül Otel'e** gelip bir kahve içmek üzere bizi evlerine davet ettiler. Ev sahibi 60 yaşlarındaki **Mustafa Bey**'le konuşurken konuyu **Şahin Bey'e** yönlendirmeye çalıştım. **Mustafa Bey 75 yaşında ölen ve Antep'in müdafasında görev almış olan dedesinden dinlemiş.** Mustafa bey önce hepimizin bildiği tarihi gelişmelerden bahsetti. Birinci dünya harbinden Osmanlı Devleti yenik çıkmıştı. Paris yakınlarındaki Fransa'nın Sevr Kasabasında yapılan antlaşma ile Osmanlı devleti tarihten silindi. **Bu antlaşmaya göre** Yunanlılar İzmir ve havalisini (Aslında tüm Anadolu'yu), İngilizler, Fransızlarla birlikte İstanbul'u, ayrıca Trakya, Trapzon ve havalisi ile, o zamanlar bizim toprağımız olan Suriye'yi, Musul ve Kerkük'ü; Fransızlar İstanbul ile beraber güney Anadolu'yu, İtalyanlar, Antalya başta olmak üzere Akdeniz bölgesini, Ermeniler Doğu Anadolu'yu işgal ettiler. Yada etmek üzereler. Bu antlaşmaya göre ordumuz dağıtılacak PTT merkezleri ile tüm demiryolları düşmana teslim edilecek. Ama diyor Mustafa Bey, Türk komutanlarının inanılmaz plan ve programları, sevk ve idare kabiliyetleri ile şahlanan Türk Milleti, içine itildiği çukurdan, yada mezarda üzerine ölü toprağı serpilmeden toparlanıp putperes Avrupalı katilleri bu mukaddes vatan topraklarından sürüp çıkardı. Yine, ama diyor Mustafa bey, Avrupalı veya Avrupa birliği anadoluyu işgal planından asla vazgeçmedi. Lakin sistem değişti. Artık işgaller topla tüfekte değil para ile, içlerdeki hainleri satın alarak, milleti dininden imanından soğutup ahlaken dejenere ederek, milliyet ve vatanseverlik duygularını yok ederek işgal ediyorlar...

Şahin bey Antep doğumluymuş. Esas adı Mehmet Sait'miş. Daha küçükken annesini kaybetmiş. Belki bu yüzden orta okuldan ayrılmış. Bir dericinin yanında çalışmaya başlamış. Birinci cihan harbi başlayınca daha onbeş yaşlarında Yemen cephesine

TEKZİP

ÇETMİ'NİN SESİ, GÖZÜ, KULAĞI, NABZİ DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Derginizin 36'ncı Sayısının 24'ncü sayfasında **“1996-2006 Yılları Arası Burs Alan Öğrenci Listesi”nin 47'nci sırasında yer alan kızım Neslihan KARACA'nın da, Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı'ndan burs aldığı kaydedilmiştir.**

Mevzubahis yıllar arasında, Vakıf Başkanlığına, burs almak için müracaat etmesine rağmen, bırakınız burs almasını, müracaatına bile cevap verilmemiştir.

Ancak, bunun sebeplerini tahmin etmekten başka bir şey de yapmış değiliz.

Şu halde, ne verilmiş, ne de alınmamış olan bir bursun, alınmış gibi yazılıp gösterilmesindeki gayenin izahı, hiç şüphesiz tefsire muhtaçtır.

Tekrar edersek, dergide yazıldığı gibi bir bursu ne şahsım, ne de kızım Neslihan KARACA almış değiliz.

Bu yazımın elinize geçtiği tarihten itibaren, çıkıp yayına girecek olan **“ÇETMİ'NİN SESİ, GÖZÜ, KULAĞI, NABZİ DERGİSİ”**nin aynı sayfasında (S:24), aynı alanında, aynı punto ve çerçeve içerisinde tekzibini bilgilerinize rica ederim. Saygılarımla.

20 Kasım 2006
Şükrü KARACA

23'ten devam

gitmiş. Çarpışmalarda kabiliyet ve cesareti ile subaylığa yükseltilmiş. Sevr anlaşmasına göre Fransızlar Adana ve havalisini işgal edince Şahin Bey halk (Milis) teşkilatı kurmak üzere bir kolayını bulup Antep'e gelmiş. Ve derhal halkı işgale karşı uyarmaya başlamış. *Düşmanı Antep'e sokmamak için genç yaşlı, çoluk çocuk, kadın kız, eli bir şey tutan herkes alevlenip düşmana karşı patlamak için birer barut fıçısı olmuş.* Bu çalışma ve gayretleri ile *Mehmet Sait Bey'e* Şahin lakabı verilmiş ve üsteğmenliğe, az bir zaman sonra yüzbaşılığa yükselmiş. Antep'e girmeye kararlı olan düşmana karşı Şahin beyin liderliğinde halk yediden yetmişe tek vücut olmuş. Düşman üstün ve modern silah gücüyle şehre saldırmış. Şahin Bey, Kızıl Burun denen yere kurduğu pusuyla 150 araçlık düşman konvoyunu perişan etmiş. Bu galibiyet halkı iyiden iyiye ateşlemiş. Yediden yetmişe Şahin beye güç vermek için yollara dökülmüşler. Bu sefer düşman daha ağır silâh ve daha beter bir güçle saldırmış. Şahin beyin kurduğu beklenmedik pusularla düşman yine perişan edilmiş. Yinede düşman pes etmemiş. *Şahin Bey*

Kestel mevkiinde düşmana bir kez daha haddini bildirmiş ise de cephane bakımından sifıra düşmüş. Değirmen oluğu yakınlarında *Elmalı Köprüsü* direnişinde onlarca yara alarak şehit düşmüş. Tabi onun şehadeti ile düşmana gün doğmuş ve Antep'e girmişler. Ama onun yaktığı meşale ile aleve dönen *Antep halkı düşmana kök söktürmüştü.* Fazla tutunamayan düşman kısa bir zaman sonra Antep'i terk edip gitmek zorunda kalmış. Şahin bey, yalnız Antep'lilerin değil, tüm milletin gönlünde taht kurmuş, efsane olmuş, olmaya devam ediyor. Antep müdafası denince ilk akla gelen Şahin bey olmuş ve yeni Şahin Beylere ne kadar ihtiyaç olduğu gün geçtikçe daha iyi anlaşılır hale gelmiş. Ve Şahin Bey'e:

*“Şahin'i sorarsan onbeş yaşında
Alkanlar içinde köprü başında
Uyan Şahin uyan gör neler oldu
Sevgili Antep'e düşmanlar doldu”*

Benzeri nice türküler yakılıp destanlar söylenmiş... Ve Şahin Bey'in öyküsü hiç bitmemiş. Hâlâ devam ediyor...

manzum atasözleri

ozan yusuf polatoğlu

Yorganına göre uzat ayağı,
Derin su insanı yutar efendim.
Düşünerek, görmek lazım uzağı,
Bilene kazancı yeter efendim.

*Tedbir kulu ulaştırır ışığa,
Sabır vuslat yolu açar aşığa,
Çanağa koyduğun gelir kaşığa,
Ocak yanar ise tüter efendim.*

Kaynağı olmadan güvenme borca,
Borç ile, harç ile çıkılmaz burca,
Ayarla, hesap et vaktinde harca,
Horoz da vaktinde öter efendim.

*“İsraf” haram, bundan elem duyulur,
Keyfince, varlığa nasıl kılınır?
İdare bilenler kaptan sayılır,
Lafla gemi gitmez, batar efendim.*

İdrak et, mana ver, bu israf niçin?
Öyle bir yol bu ki, devamlı geçin.
Düşün ki; ak akçe kara gün için,
Zor günde kim kimi tutar efendim?

İş işten geçince çare bulunmaz,
Gelecekte neler olur bilinmez,
Bir kere doymakla menzil alınmaz,
Devamlı yem ister katar efendim.

*Namerde muhtaçsan yanar, erirsin,
Elden çıkarmayı çare görürsün,
Malın ele on paraya verirsin,
Döner sana, yüze satar efendim.*

Devlet tasarrufla gücünü bulur,
Millet tutumluysa müreffeh olur.
Sen samanı sakla, zamanı gelir,
Var beterden daha beter efendim.

*Polatoğlu der ki; yoldan çıkarsan,
Müsriflerin suyu ile akarsan,
Gündüzün kandili boşa yakarsan,
Gece vakti yağın biter efendim.*

*Devlet tasarrufla
gücünü bulur,
Millet, tutumluysa
müreffeh olur.*

Konya'nın Taşkent İlçesine bağlı **Balcılar** Kasabasında bulunan ve Konya **Bölge Orman Müdürlüğü**'nce yaşının 2000'in üzerinde olduğu belirtilen bozardıç ağacı bölgede **Ağıl Ardiç** adıyla anılıyor.

Yüksekliği 22 metre, çapı 14,5 metre, (düzeltme notu: çap 14,5 m bilgisini hatalı vermiştik. 16 eylül 2006'da yaptığımız ölçüme göre ağacın çevresi **Dr. Halit Togay** bey tarafından yerden 1m yükseklikten ölçülmüş ve 11,5 olarak tespit edilmiştir) Anıt ağaç '**Ağılardıç**' beldeye 8 km mesafede bulunmaktadır.

ÇETMİLİLERE BİR ÖNERİ

tuncay kaplan

Telefon: 0 533 456 6019 - 0 536 644 7931

izmir

“SU HAYATTIR”

Değerli hemşehrilerim, sizleri ve Belediye Meclisini bilinçlendirmek adına çorbada bir tutamda benim tuzum olması hesabıyla yazıyorum.

Ben 1996 yılında Hadim End. Mes. Lisesinden mezun oldum. Okul bittikten sonra İzmir'e çalışmaya gittim.

Aynı yıl Ulusoy Su Pompaları Ltd. şirketinde çalışmaya başladım. Dik Mili ve Dalgıç Pompa olmak üzere üretilen su pompalarını gördüğümde ilk aklıma gelen Çetmi'nin yaylaları oldu. Neden bi-

alındığı takdirde bu sorunun da kolaylıkla aşılabileceğini anladım.

Buradan halkımıza ve yöneticilerimize sesleniyorum: Bizim *Kösürelilik, Dikmen, Akmugar, Musa Gölü, Çakallı* ve benzeri yaylalara sondaj vurulursa mükemmel su çıkacağını hayal ediyorum. Çünkü yaylalarda 4,5 metrelik kuyularda hasat zamanına kadar su bitmiyorsa, 50 metrelik sondaj kuyularında hiç bitmez. Ekinden çok daha verimli sebze ve meyveler üretilebileceğini hayal etmekteyim.

Yaylalarda elektrik yok pompa nasıl çalışacak denebilir. Traktörlerle çalışan pompalar üretilen bu fabrikada imkânsız diye bir şey yok.

Denemekte yarar olacağını düşünerek, *Konya*'da sondaj açan birini kiraylayıp yaylalarımızdan herhangi birine 50 metre sondaj vurulsa su çıkacağına eminim. Bu durumda gereken pompayı ben kendim getireceğim. Sizlere dergimiz aracılığı ile söz veriyorum: Sondaj açtırmak sizden, pompa takmak benden... Biz böyle bir ilkle başlarsak devamı gelecektir Allah'ın izniyle.

Önerdiğim bu projeyi denemek amacıyla yaptıralım. Yaylaları da *Kuzan Yaka* gibi yeşillendirelim. Köyümüz gelişsin, daha bir güzelleşsin, herkes geçimini oradan temin edebilecek ekonomik zenginliğe erişsin. Böylece Çetmi'nin evlatları gurbet ellerde ekmek peşinde koşmasın. Gelecek peşine düşmesin. Kendi yağımızla kavrulalım.

İlgilenen hemşerilerime bu proje hakkında, danışma ve bilgi almak için gereken bilgileri verebilirim... Bu konuda elimden gelen gayreti gösterebilirim...

Tüm Çetmililere saygılarımla...

Köyümüz gelişsin, herkes geçimini oradan temin edebilecek ekonomik zenginliğe erişsin.

zim yaylalarda sulama yapılmasın diye düşündüm. İmal ettiğimiz pompalar Türkiye geneline satılıyor ve yakın çevremize montajını kendimiz yapıyoruz. Gezip gördüğüm il ve ilçelerde bu pompaları taktığımız araziler ile bizim köyün arazileri arasında hiçbir farklılık olmadığını gördüm. Çetmi adına tek farkın madde sorunu olduğunu düşündüm... Ama elde edilecek avantajlar dikkate

KARANLIĞI GÖRMEMEK hüseyin gökgün

Bursa

Bu sayımızda kendisini misafir edeceğimiz isim, öyle sıradan birisi değil... Sebeplerini sıraladığımızda eminim bize hak vereceksiniz. O her şeyden önce görme yeteneği olmayan birisi. Her iki gözü de doğuştan dünyaya kapalı... Duydukları ve hissettikleriyle yaşıyor hayatı. Onun dünyasında sarı, kırmızı, yeşil, mavi renklere yer yok. Ya da bize mi öyle geliyor bilmiyoruz... Cad-deler, sokaklar, hatta ağaçlar, kuşlar, bütün varlıklar onun için acaba hangi manayı ifade ediyorlar? Şekilleri nedir, renkleri nasıldır? Yüzünü hiç görmediği babası, annesi, kardeşleri, evlâtları onun dünyasında acaba nasıl şekillenmektedir?

Hüseyin, başta rahmetli babası **Muhasip** olarak bilinen **Mustafa Gök-gün** olmak üzere ailesinin desteği ile hayat mücadelesine azimle devam ediyor. Dini eğitimini yeteri kadar almıştır. Her konuda söyleyecek bir sözü mutlaka vardır. İsabetli konuşmaları her zaman ve her yerde hakikate ayna tutar. Doğruluktan şaşmaz ve lafı eğip bükmez... "Eğriye eğri, doğruya doğru" der... Verdiği mücadeleyi bilenler hiçbir zaman yılmayan sağlam iradesi karşısında ona saygı ile bakar...

Şimdilerde Bursa'da yaşamaktadır ve ticaretle meşgul.

Bugüne kadar yaşadığı hayatı kendi ağzından dinlemek istedik ve aşağıda okuyacağınız bilgileri kendisinden aldık. Zevkle okuyacağınızı ümit ediyoruz.

Kerim Bozdağ

Hüseyin dedik ya, hayatı duyduğu ve hissettiği şeylerle yaşıyor. Onun önemli özelliklerinden birisi insanlarımızı seslerinden tanıması. Yolda yürürken ona seslenmezseniz muhtemelen kim olduğunuzu anlamayacaktır. Ama birle-rinin yanından selâmsız sabahsız geçtiğini fark edecektir. Acaba o bu durumda neler hissediyor?

Ben Hüseyin Gök-gün. 1970 yılında çok sevdiğim Çetmi'de ailenin ikinci çocuğu olarak doğdum. Doğuştan altı ay kadar sonra yakalanmış olduğum bir hastalık sonucu görme duyularım zarar görmüş. Üst üste geçirilen seri operasyonlar sonucu tamamen gözlerimi kaybetmişim. Aslında tabî ki görmeyi, ya da görmemeyi, aydınlığı ya da karanlığı bilmeden büyüdüm. Görmediğimi yanımda konuşulan *"görmüyor"* konuşmalarıyla ilk zamanlarda anlamaya çalıştım. Fakat daha sonraları gerçekten görmediğimi yavaş yavaş anlamaya başladım. Ama hiçbir zaman çocukluğumda görmemem sorun olmadı bende. Başka çocuklar gibi her türlü yaramazlıkları yapıp çocukluğumu yaşayarak büyüdüm. Evli ve iki tane dünyalar tatlısı oğlum var.

Yaklaşık 12 yaşına geldiğimde babam Konya'da bir kuran kursuna, "okuyanın ekmeği dizindedir" sözünden yola çıkarak yerleştirdi. Burada üç yıl kadar kuran ve din eğitimi aldım. Teypten kasetlerin yardımıyla hafızlığa çalıştım. Ama **"kişi akranından azar"** sözü etki etti okulu bıraktım. Daha sonra yetişkin görme engellilerin rehabilite edildiği ve topluma kazandırıldığı bir merkezde bir yıl kadar çeşitli dallarda eğitim aldım. Tabii ki ne ilkokula gittim, ne sıra tahta tebeşir kavramı nedir bilmedim. Aslında böyle okulların olduğunu öğrendiğimde yaşımla ilerlemişti, ama yine de ilkokul diplomamı aldım. Ne kadar da eğitim almadıysam da çevrem ve toplumun katkılarıyla kulağa dayalı faydalı bazı bilgiler edindim.

Takdir edersiniz ki Çetmi, bir Çetmili için en güzel mekândır. Ama bunun benim için çok daha farklı olduğunu düşünüyorum. Çetmi benim için dünyanın en güzel yerlerinden biridir. Çünkü orada özgürce dolaşabildiğim, istediğim şekilde istediğim yere gidebildiğim, hiçbir kimsenin yardımına ihtiyaç duymadan yaşaya bildiğim, kısaca en özgür olduğum yerdir. Oysaki Çetmi'nin dışındaki tüm yerlerde, yani şehirde, ya da gitmediğim bir ev bile olsa, mutlaka birilerinin yardımına ihtiyaç duymaktayım. Her görme engellinin olduğu gibi... Onun içindir ki Çetmi'yi çok seviyorum ve orada yaşamak istiyorum.

Çetmili hemşerilerime gelince beni hiçbir zaman bir engelli olarak görmedikleri gibi, aralarına alıp toplumun bir ferdi olmamda büyük katkıları vardır. Buradan bütün hemşerilerime saygı ve selamlarımı gönderiyor teşekkür ediyorum. Şu anda Bursa'da bebe hazır giyim imalatı ve toptan satışını yapmaktayım. Üç kardeşimle birlikte ortak olarak ticaret yapıyoruz. Onlar ki, dünyanın en iyi ortakları ve kardeşleridir. Onlar beni aralarına alarak topluma kazandırmış motive etmişlerdir. Kendilerine teşekkür ediyorum. Ticari hayatım istediğim ve arzuladığım şekilde yürümektedir. Tabii ki herkes gibi ticaretin kendine has engelleriyle bizde mücadele ediyoruz. Benim ya da benim durumumda insanların hayata bakışları her zaman müspet olmuştur. Biz biliriz ki, engelli olmayı biz seçmedik. Bu bizim kader çizgimizde cereyan eden hadisedir. Ben ya da benim gibiler, öncelikle durumlarını kabullenmelidirler. Biz şu soruyu önce kendimize sorarız: **"Ben görmüyorum, bundan sonra da görmeyeceğim. Öyleyse görmeden yaşamamanın çareleri nedir?"** Bu çareleri aramamız gerektiğini biliriz. Çünkü bütün başarılar, kendini ya da durumunu kabullenmekle gelir. Buna şöyle de deyebiliriz; **"Kendinle barışmak, engelinle ve toplumla barışmak"** Eğer bizler görmüyorsak, ya da göremiyorsak, hayatımızı buna göre tanzim etmek zorundayız. Tabii ki topluma da bu konuda önemli görevler düşmektedir. Toplum bizleri tüketici değil üretebilen olarak ta görebilmelidir. Çünkü bir adam görmüyorsa, görmeyi gerektirmeyen her türlü işi yapabilir diyebilmelidir. Görmeyen bir insan belki bir çiçekteki rengi, renk güzelliklerini, ya da bir kuzudaki körpeliği, ya da bir insanın yüzündeki tebessümü görmeyebilir. Ama bir çiçeğin sadece rengi ve güzelliği değil, o çiçeğin kokuları vardır, ya da o insanın sözleri vardır. Bunu hisseder, bununla mutlu olmaya çalışır. Belki bizler dünyada bunca güzellikleri ya da güzel şeyleri göremiyoruz ama unutulmamalıdır ki, var olan çirkinlikleri de görmüyoruz. Bizler gördüklerimizle değil duyduklarımızla ve yaşadıklarımızla da mutlu oluruz.

Görme engelliler hakkında bir iki faaliyetimiz var. İnternet üzerinden temas ettiğimiz arkadaşlarla meselelerimizi konuşuyoruz. Birbirimize destek olarak karşılaştığımız olayları çözmeye

çalışıyoruz. Orada öyle arkadaşlarım var ki, kimileri yüksek lisans yapmış, kimileri hukukçu olmuş, kimileri mesleklerinde en üst basamaklara gelmiş... Onları görünce daha çok okuyamadığıma hayıflanıyorum. Ancak yine onlar eğitimime olan hasretimi benimle bilgilerini paylaşarak azaltıyorlar.

Dergimiz aracılığıyla demek isterim ki, yurtdışında belirttiğim gibi engelli olmayı biz seçmedik. Bu bizim kader çizgimizde cereyan eden bir olaydır. Toplumun bizleri her zaman hoşgörüyle karşılamasını, içinde barındırmasını ve mutlaka bu insanların başardığı yada başara bildikleri işler olduğunu bilmesini istiyoruz. Unutulmamalıdır ki, aslında bütün toplum bireylerimiz birer engelli adaylarıdır. Allah ver-

mesin, evimizden çıktığımız zaman bizleri kazaların, ya da ummadık felaketlerin, nelerin beklediğini bilmiyoruz. Öyleyse “engellilerimizi topluma kazandırma konusunda neler yapabiliriz?” sorusunu kendimize sormamız gerektiğini düşünüyorum. Renkler, ışık, ya da karanlık, bunların tamamı bir görme engelli için tarif edilemeyen olaylardır. Belki şunu diye biliriz, renkler ve ışık tarif edilmez ama karanlık ne? Neden? Çünkü biz ışığı ve renkleri görmediğimiz kadar, karanlığı da görmeyiz. Herhalde en zor şey bilmediklerimizin, ya da görmediklerimizin tarifini yapmak olsa gerek. Onun içindir ki, benim ya da benim gibiler için

bütün renkler aynı özelliği, “aydınlık” ya da “karanlık” aynı anlamı taşımaktadır.

Belki uzun süren aydınlığın sonunda, karanlığa mahkûm olmak kişiyi çok rahatsız edebilir. Ama kişi, renk, ışık, aydınlık, ya da karanlık ne demek bilmiyorsa, onun için her şey aynıdır. Ben hiçbir zaman görmediğimden, ya da engelinden şikâyetçi olmadım. Çünkü her zaman şöyle düşündüm; Belki görmüyorum ama mutluyum. Zaten herkesin ideali olan bir iş kurmak, müreffeh bir hayat yaşamak, onurlu ve dürüst olabilmek değil mi? Bunlar benimde ideallerim arasında idi. Oysa şimdi görmek hariç, bunların birçoğuna sahip olduğumu düşünüyorum.

Şükürler olsun. Her zaman sevinmemiz gereken ve şükretmemiz gereken birçok nedenimiz olduğunu unutmamalıyız. Toplum bizlere acıyarak bakma yerine sevgiyle ve hoşgörüyle bakmalıdır. Tam bu meyanda yaşamış olduğum anımı sizlerle paylaşmak istiyorum. Yaklaşık iki yıl kadar önceydi İstanbul'a kumaş almak için bir arkadaşım ile gittim. Kumaşçıları dolaşırken, bir kumaşçı dükkânına girdik. Biz yeni kapıdan giriyorduk, esnaf oradan oraya kumaşları aktarıyordu. Bizi kapıda görünce dilenci zannederek elindeki parayı bana uzatmıştı. Ne olduğunu anlayamadan şaşkınlık içerisinde adama, “dur bakalım bey efendi bana verdiğin para kaç para?” dedim. Adam benden aldığı sorunun karşısında şaşırarak, “hemşerim benimle pazarlık mı ediyorsun? Bir milyon lira” dedi. Ben, üzerimdeki şaşkınlığı atarak, “biz iki kişiyiz, bir milyon lira ne yeter?” deyince adam bizim ısrarımız karşısında dilenci olmadığımızı anladı. Büyük bir eziklik yaşıyordu. Ben adama, “beyefendi her kapıya gelen dilenci olmaz, keşke bir sorsaydın, biz engelliler ticaret ya da alışveriş yapamaz mıyız?” deyince hepten ezildi. Neyse dedik kumaş fiyatlarını sorduk. Uygun gelince alışveriş ettik, pazarlık bitmişti. Hesabı öderken espri olsun diye adama, “hemşerim sabahki bir milyonu da hesaptan düşüver” deyince “hemşerim, bu bana büyük bir ders oldu. Bir daha kimseye karşı peşin hükümlü olmam” diyerek kumaşta önemli bir indirim yaptı. Hayatımda unutamadığım olaylardan birisidir bu. ■

Cetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı

VAKIFLAR BANKASI Konya Merkez Şube Hesap Numaraları

Vadesiz YTL Bağış Hesabı: 2151382

“ USD “ 4051381
“ EURO “ 4031015

BANK ASYA Mevlana Şubesi Hesap Numaraları

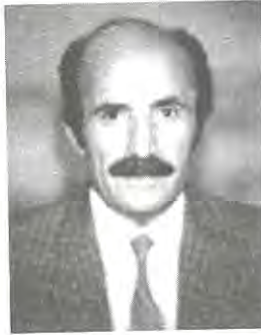
Vadesiz YTL Hesabı: 35-896375-1

“ USD “ 35-896375-5

“ EURO “ 35-896375-6

“ YTL Zekat Hesabı: 35-896375-7

ŞİİRLER hasan bayram

DOST

Bindokuzyüz kırkaltı'da doğmuşum
Arpa, burçak, mercimeği yolmuşum
Kader buymuş gurbet elde kalmışım
Ne arayanım ne soranım var benim

İnsanları sevdim doğayı sevdim
Her sene sılaya gelirim derdim
Belli zaman sonra dostu öğrendim
Ne arayanım ne soranım var benim

Balyozla kırardım yalçın kayayı
Genç iken ben tutamadım parayı
Çok severim hatır gönül sormayı
Ne arayanım ne soranım var benim

Temmuz bindokuzyüzyetmişte evlendim
Anadan babadan yardım görmedim
Bilerek kimsenin kalbini kırmadım
Ne arayanım ne soranım var benim

İki evlat verdi yaradan Mevla
Allah'ım kimseyi evlatsız koyma
Dostun kim olduğunu öğrendim ama
Ne arayanım ne soranım var benim

27.09.2001

DOSTUM

A dostum nereden gelip nereye giden
Hatır sorup gönül almaz oldun sen
Her gün bu yollardan gelip geçersin
Neden bana selam vermez oldun sen

Böylemiydi senin ile kavlimiz
Aynı yerde aynı köyde evimiz
Bitti mola senin ile sevgimiz
Neden bana selam vermez oldun sen

Ayağında lastik pabuç var iken
Deve kayası çanlan kar iken
Soframızda döğmeliekmek var iken
Neden bana selam vermez oldun sen

Sana gardaş dedim sana dost dedim
Arpa ekmeği ile pekmezi yedim
Çok çileler çektim çok yokluk gördüm
Neden bana selam vermez oldun sen

Nasip için kalkıp geldim sıladan
Elbet bir gün gideceğiz dünyadan
Zenginlik mi şatafat mı aldatan
Neden bana selam vermez oldun sen

Aynı bedendeniz aynı topraktan
Gönül zenginliği versin yaradan
Dargınlığı kaldır artık aradan
Neden bana selam vermez oldun sen

17.02.2002

KUL HAKKI halis yazıcı

Dünya fani yalan olur
Kul hakkını yeme gardaş
Elin hakkı haram olur
Kul hakkını yeme gardaş

Teraziye koyacaklar
Hesabını yapacaklar
Birine beş alacaklar
Kul hakkını yeme gardaş

Büyük mahkeme kurulur
Bir bir hesabı sorulur
Ahiretin harap olur
Kul hakkını yeme gardaş

Görmez olur iki gözün
Geçmez olur kendi sözün
Ödemezler oğlun kızın
Kul hakkını yeme gardaş

Ne söylenir ne dinlenirsin
İnim inim inilersin
Pahalya mal edersin
Kul hakkını yeme gardaş

Belki sözler iyi gelmez
Kimde ne var kimse bilmez
Zerresinden hayır gelmez
Kul hakkını yeme gardaş

Yerde kalmaz kulun ahı
Ahirettir son durağı
Sözümüzün varacağı
Kul hakkını yeme gardaş

Helal haram demeyenler
Ele geleni yiyenler
Fakirler ağalar beyler
Kul hakkını yeme gardaş

Ama şöyle ama böyle
Darılmayın bu fakire
Bir zerrecik olsa bile
Kul hakkını yeme gardaş

Nice âlimler veliler
Tebliğ eyledi Nebiler
Kur'an-ı hâkimde söyler
Kul hakkını yeme gardaş

Herkes Allah'ın kuludur
Âdem babanın soyudur
Hacetim bu arzum budur
Kul hakkını yeme gardaş

Kulağına küpe olsun
Sonun geldi gidiyorsun
Halis sana köle olsun
Kul hakkını yeme gardaş

dergiye sitem niğmetullah uçar ANTALYA

Çetmi'nin Sesi'nin son sayısında
Çetmililer günü anlatılmıştır
Birinin dergiye anlatışında
Günün programı sıralanmıştır

Akşam programı başlatan kişi
Tasavvuf konulu konser girişi
Sema edenlerin lezzet veriş
Yazıda ardarda sıralanmıştır

Tarafsız olalım tam anlatalım
İyi kötü diye yorum yapalım
Objektif olarak güzel bakalım
Taraf tutmak beni yaralamıştır

Cumartesi günü hazırlık ile
Pazar gün yapılan sünnet, yemekle
Hepsi hatırlanmış kermesi bile
Anlatan gönlünce tek tek saymıştır

Vakıf, belediye başkanlarından
Bahsedilmiş Taşkent kaymakamından
Konserden, türküyü okuyanından
Taklitçiler bile hatırlanmıştır

Protesto ettim bu olanları
Dergi hazırlayıp çıkaranları
Söyleyin bu işte kimin var kârı
Yetkililer denge kuramamıştır

Lokma dökümüne yer verilmemiş
Yeniliğe ilgi gösterilmemiş
İzmirli dile getirilmemiş
Anlatılmayışı göze batmıştır

Niğmetullah Uçar şiir okudu
Yazılırken neden o unutuldu
Dergi kendisine tavrı mı koydu
Hazırlayıp basan yanlış yapmıştır

Çetmiliye sevdam eksilmeyecek
Daha da artacak çok büyüyecek
Zaman gösterecek herkes görecektir
Horlanmak gönlüme kamçı yapmıştır

Fotoğraf: Ahmet Aka

GURBET

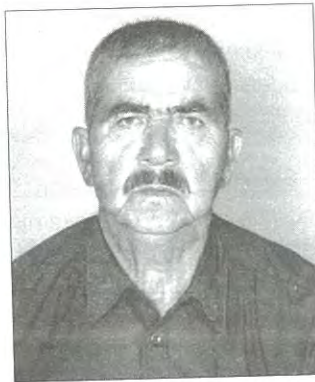
mehmet şevik

Yine gurbet elin içine düştüm
Bu kara talihime ben niye küstüm
Çıkınca evimden üç saat uçtum
Gine bu talihin içine düştüm

Uzun yıllar kurtulmadım içinden
Bilmem artık günahımdan suçumdan
Çıkar düşman bana bir gün içimden
Ararsa bulurmu bizi gurbette

Uzun çalışmanın yorgunluğundan
Gece rüyaların ırgınlığından
Temiz insanların durgunluğundan
Yine ben kendimi gurbette buldum

Gurbet bilmeyenler yazamaz bunu
Fakir olmayanlar yakamaz mumu
Susuz olmayanlar içemez suyu
Yine ben suyumu gurbette içtim

Sana gurbet derler acaba niye
Varırmı cenazem benim o köye
Dertlinin feryadı duyulur göre
Yine ben kendimi gurbette buldum

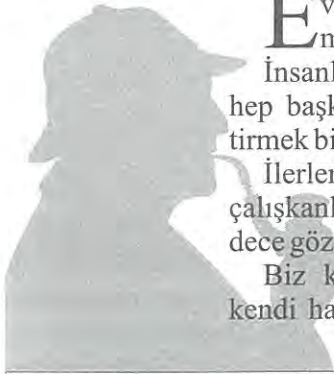
Yağar karlar pencereden bakarım
Gelenim yok düşünceden bıkarım
Kalem alır işte böyle yazarım
Yine bu gurbetin içindeyim ben

Soran varmı bana niye yazarım
Dertlerimi kalem ile kazırım
Var ise bir dertli burada hazırım
Onun için ben gurbette gezerim

Şevik yazıların özetli olsun
Arayanlar seni her yerde bulsun
Böyle yazıların hatıra kalsın
Hem gurbette hem sılada yaşasın

LAFLA PEYNİR GEMİSİ YÜRÜMEZ

hasan hüseyin göktürk

Evet bir insan yüzünü makyaj yapmakla güzelleşmez.

İnsanlar hep başkalarını görebiliyor ve hep başkalarını eleştiriyor, kendini eleştirmek bir bakıma sanat sayılıyor.

İlerlemek hem terbiye hem bilim hem çalışkanlıkla olabilen bir zor başarı. Sadece göz boyamakla değil.

Biz kendimizi yetiştirmek istiyorsak kendi hatalarımızla daha çok meşgul ol-

mamız lâzım ki o hatayı bir daha yapmayalım. Halının altına pislikleri süpürsek bir gün ortaya çıkar.

Gelişmenin ve güzelleşmenin yolu (AHLAK TERBİYESİ) sevgi, dinini icrat etmek ve saygı.

(BİLİM) okumak-okumak-okumak ve okumak (ÇALIŞMAK) dürüst ve akılcı.

Bu üçlü zinciri birleştirip anlayabilirsek önünüz açık olsun.

CİNLER

mehmet bayram

Neyleyim ben bu cinleri
Bilmem halk beni bilmemi
Arzuladım Allah'ım seni
Kurtardı Allah'ım cinlerden beni

Düştüm ben cinlerin yoluna
Düşman oldular hepsi bana
Yalvardım ben Allah'ıma
Yetişti yardımına Allah'ım benim

Ah nideyim cinler sizi
Aldattı Firavun cinleri beni
Allah'ım kurtardı yine beni
Sebeğim cinler oldu bana

Dertli olan deli olur
Mehmet cinlerle beraber olur
Bilmem ki halim ne olur
Yetişti yardıma Allah'ım benim

Hakdan bekle her iyiliği
Cinler bana etmesin kemliği
Bu halk bilmez halimi
Kurtar Allah'ım cinlerden beni

Halk yanında kötü olur
Allah'ın yanında evla olur
Cinler bana düşman olur
Yetiş Allah'ım yardıma yine

Bu garip Mehmet biçare
Arar Allah'ından derdine çare
Huddamlarım oldu derdime deva
Kurtardı Allah'ım cinlerden beni

Suçlumuyum bilmem nere gideyim
Bilmem ki cinlere nettim neyledim
Yine yardıma Allah'a gideyim
Kurtardı Allah'ım cinlerden beni

Öyle bir derde düştüm
Cinlerin elinden bende şaştım
Bende ilme irfana koştum
Kurtardı cinlerden Allah'ım beni

Mehmet der ki derdim derin benim
Bu halk bilmez halim benim
Al derdimi Allah'ım benim
Kurtardı cinlerden Allah'ım beni

Dertli Mehmet deli olmamı
Bu cinlerden bana yar olmamı
Bu halk bilmez halimi
Şükür olsun kurtardı Allah'ım beni.

**Bu şiiri yazan Küçük
Hasan Efendi'nin en
küçük oğlu Mehmet
Bayram'dır.**

Ben

**Konya'dan ayrılalı
35 sene olduğundan
köyümüzün yaşlıları
beni iyi bildiğinden
ve yeni neslin beni
hiç bilmediğinden
hemşerilerime
burada kendimi
tanıtmayı uygun
gördüm.**

Beni

**tanıyanlardan özür
dilerim.**

**Bilmeyenlerin de
bilmeleri arzusuyla
bu satırları kaleme
aldım. Bütün
hemşerilerime selam
ve sevgilerimle...**

1940

**Doğumlu Mehmet
Bayram / Antalya**

BİR HATIRA

ali kılıçaslan

Belçika

SEPETİN ÖLÇÜSÜ

Ben de köyde geçen kısa bir hatıramı paylaşmak istiyorum.

Abdurahman Akbay dayımız, onunla bir olayımız geçti Allah rahmet eylesin mekânı cennet olsun. Şimdi köydeydik, ilkokula gidiyorduk küçüktük. Tabi bizim arkadaşlarda **Salih Solmaz**, kardeşi **Cafer Solmaz** ve benim halaoğlu **Baki Uslan** beraberdik. Salih kardeşimin bir bisikleti vardı. Koltuğu kırılmış kaynak yaptıracağız. Bisiklete binmek için can atıyoruz. Bisikletimiz bir taka. Neyse vardık dükkâna "Selamün aleyküm" ve "Aleykümselâm" dedi.

Anlatıyorlar anlatıyorlar anlayamıyor. Biz de seyrediyoruz olup bitenleri. Sonunda **Abdurahman dayı**, "Ulan yeğenim bunlar ne diyor anlayamadım" dedi. Ve çareyi buldu, kâğıda yazdıracak. "**Gel yeğenim**" dedi. Onlara da "Şuraya yazın" dedi. Abdurahman dayı yazılanı okumaya başladı... "**Ben bir can olusuyum olcuyu alıp geleceğim**" demeye kalmadan adam atıldı "he heeee heeeee" demeye başladı. Yani "Bu, yok o değil, yanlış okuyorsun yazıyı" demek istiyor. "**Ulan yeğenim**" dedi, yine okudu, aynı şeyi dedi. "he hee heeee" demeye başladı. Şimdi biz de bakıyoruz. "**Yeğenim**" dedi: "**Bi de sen oku bakalım şu yazıyı.**" Okumaya başladık. Aynı yazıyı biz de okuduk.

Adam "he hee heeee" derken ses kalmadı adamda. Hepimiz okuduk aynen öyle yazmış. En sonunda "**Yeğenim şunu iyi oku**" dedi "**Ya şuna iyi bir bakın**" Sonunda ne dediğini **Salih Solmaz** okudu. "**Ben Alata'dan sepetin ölçüsünü alıp geleceğim**" diye yazmış. Adam derin bir çekti "ya he hee heee" dedi. Bizim işimiz bitti ya, dışarı atıldık, güle güle yıkıldık.

Böyle bir olay geçti başımdan. Hatıralarla baş başa kalmak ne güzel. Benimle bu duyguları paylaştığınız için teşekkür ederim. Tüm dergi çalışanlarına başarılar dilerim. Allah kolaylık versin. Şimdiden tüm **Çetmili hemşehrilerimin Kurban Bayramı'nı en içten dileklerle kutlarım.**

Belçika'dan kucak dolusu sevgi ve saygılarımı yolluyorum.

Sonunda ne dediği okundu: "**Ben Alata'dan sepetin ölçüsünü alıp geleceğim**"

Tabii ki cana yakınlığıyla konuşması bir başka idi onun. İki tanede müşterisi vardı. Yabancıları balcılardan gelmişler. Sepet yaptırmaya. Onlarda tam aksi ikisi de konuşamıyorlar. Dilsizler. Şimdi biz onları bekliyoruz. **Abdurahman dayı**ya bir şeyler anlatıyorlar. Dayımız bir türlü anlamıyor...

YÖRÜĞÜN YAYLA GÖÇÜ

halis yazıcı
Antalya

Subat 2001 yılında Gazipaşa'nın Karalar köyünden Remzi Sönmez adlı çok muhterem dostum Yörük Remzi Bey, "Halis amca senin âşık olduğunu duydum. Bize yani Yörüklere has bir şeyler yaz söyle de dinleyelim" dedi. Anamur'da iken ziyaretime gelmişti. Üç gün sonra aşağıda okuyacağınız beyitleri yazıp ona göndermiştim. Maalesef 2006 Kasım ayının sonlarına doğru o dostum rahmet-i Rahman'a kavuştu. Onun da ruhu şad olsun.. Dinleyelim:

Develeri birbirine çatarsın
Koyuna kuzuya çoban tutarsın
Gün akşam olunca nerde yatarsın
Atan nerde konaklardı Remzi Bey

Kuş yuvası Şih köyünü geçerek
Pınarların soğuk suyun içerek
Arkasında dorum ile beserek
Çek kara mayayı bele Remzi Bey

Varır yaylalara mekân tutarsın
Serin havalarda sahra yaparsın
Yağ ile peyniri kaça satarsın
Paramızda döndü pula Remzi Bey

Atanızın mekânıdır yaylalar
Şehre inersen belki soyarlar
Zam zam diye hep sırtına vururlar
Güvenme verdiğin oya Remzi Bey

Gök tepeye doğru çeker kervanı
Ardıç gölgesinde içer ayrıanı
Yaz gelende savururken harmanı
Samanı yellere verme Remzi Bey

Kimi ağa paşa olur giyer taç
Kimisi tok gezer kimileri aç
Bu kardeşin bir tas ayrına muhtaç
Hoca yoğurt çalar göle remzi bey

Her yıl aynı yaylaya mı göçersin
Yaz gelende ekin orak biçersin
Kekiği yüzüne atar içersin
İsli tencerede çorba Remzi Bey

Bu fakır aşığın sözüne bakma
Hoşuna gitmezse kafana takma
Sakın cevabını yazmaya kalkma
Sonra kel düşersin dile Remzi Bey

Yörük beyi kervan çeker yorulmaz
Umarım ki dostlar bana darılmaz
Böyle âşık arasan da bulunmaz
Ağlayanlar bile güler Remzi Bey

**Bu Halis'in
garip garip halleri
Kendi her dem
ağlar güldürür eli**

Kendimi düşürdüm dilden dillere
Gözyaşlarım döndü akan sellere
Bülbül figan eder gonca güllere
Bülbül gibi düştüm zara Remzi Bey.

Aslın orta Asya Türklerindensin
Ben asli yürüğüm sen de bendensin
Karalar köyünün Su gözündensin
Her kişi ırkını bile Remzi Bey

Benimde baharım yazım olsaydı
Dosta dinletecek sözüm olsaydı
Elimde bir kırık sazım olsaydı
Vurur inletirdim tele remzi bey

Yolum düştü Karaların köyüne
Soyunu benzettim kendi soyuma
Remzi beyin huyu benzer huyuma
Bizi tanıyanlar bile Remzi Bey

Sizin yaylanızda keklik öter mi?
Sarıççek yavşan kekik biter mi?
Sana birkaç kelam dedim yeter mi?
İyi dinle gülüp geçme Remzi Bey

Kıştan sonra bahar gelir yaz gelir
Bana göre bu sözlerim az gelir
Remzi Bey'im kızar ise vız gelir
Zaten alayınız sönmez Remzi Bey

Sözlerime iyi kulak veresin
Belki daha işitmeden sezersin
Allah'a dua et yengem ölmesin
Allah düşürmesin kele remzi bey

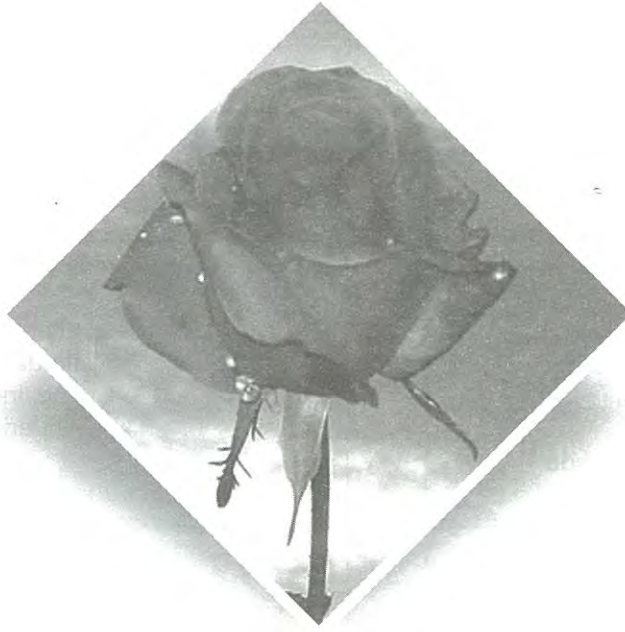
Bu aşığa diyeceğin var mıdır?
Kim ne söyler ise cevabını alır
Âşıklar bir nevi deli sayılır
Deliye çatılmaz hele Remzi Bey

Bu Halis'in garip garip halleri
Kendi her dem ağlar güldürür eli
Diyar diyar gezer gurbet elleri
Sizin ele doğru gele Remzi Bey

Erisin dağların karı erisin
Yörük beyi yaylasına yürüsün
Ömür biter sözü bitmez Halis'in
Bi çare kafayı yemiş aman hey.

Saygılar, sevgiler... Gönüller hoş ola...

Tebrik

*Tüm hemşehrilerimin
Kurban Bayramı'nı tebrik eder,
hayırlara vesile olmasını dilerim.*

Osman ARI

Çetmi Belediye Başkanı

ALMANYA ŞİİRLERİ

mustafa göktürk

Almanya
Ekim 1973

Yanarım

Gurbet el saçımı döktü yerlere
Bir mektup yazayım bizim ellere
Söylesem derdimi esen yellere
Genç ömrüm gurbette geçti yanarım

Evvel Fransa'ydı şimdi Almanya
Üç yıl oldu varamadım karara
Mevlam güldür beni bir gün yuvamda
Gurbet elde yalnız geçer yıllarım

On üç ayım doldu sıla görünmez
Söylesem şeflere çok izin vermez
Verirler üç hafta o bana yetmez
Kuş olup gurbette yanar gezerim

Gitsem memlekete üç ay kalınmaz
O zaman iş bulma sitem bil vermez
Kazandığım para çok zaman yetmez
Bir karara varamadım yanarım

Yirminci Asır

Niyetime aldım yerli gideyim
Dünyanın malını ben ne edeyim
Allahım'a bin bir şükür edeyim
Mevlam güldür beni bir gün silada

Zamanı sorarsan yirminci asır
İyilik yaparsan kötülük hazır
Sakalı sunarsan kökünden kazır
Zamane insanı şimdiki zaman

Kâfidir kimseye muhtaç olmamak
Yirminci asırda bilen var mı hak
Yakışmaz kardeşe kardeşi soymak
Kötülerden irak eyle Allahım

Mektubum Geldi

Almanya'ya geldim üç yıl oluyor
Silada insanın benzi soluyor
Yavrularım baba nedir bilmiyor
Yıkılsın dağların zalim Almanya

Bunları söylerim kınaman dostlar
Gurbette olanın gözünde yaşlar
Fransa bitince Almanya başlar
Böyle böyle nasıl olur hallerim

Fabrikadan çıktım evime geldim
Baktım ki mektup var elime aldım
Okuyunca birden fikre daldım
Gurbet elde yanar yanar ağlarım

Sekiz saat biter eve gelirim
Kalan vakitlerde neler ederim
Günler geçmeyince kalpten ne derim
Mektubu gönderin gönlüm şen olsun

Pazar gün olunca hep gamla keder
Yata yata yastık kafaya batar
Hasta olsam kimim var ki kim bakar
Neyleyeyim kaderime yanarım

Yaslı Günler

Bahçelerin gülleri kokuyor yücelerde
Ben sılayı göremem mehtaplı gecelerde
Osthofen şehrindeyim yalnız gurbet ellerde
Garip oldum geziyorum bu mübarek günlerde

Bir gün oldu ağladım sıla işçin burada
Çocuklardan ne haber acep şimdi yurdumda
Günlerim yaslı geçer bu zalim Almanya'da
Allahım sen kurtar bizi yolla yurduma

Tatilde Evde

Vasnak tatili varmış yarım gün evde kaldık
Silada ne var ne yok diye fikre daldık
Eller gülüp oynuyor bizler kara bağladık
Bu zalim Alman'yada günler geldi ağladık

Osman ağlar ben ağlarım bir evde
Aklımıza geldi bir kara sevda
Almanya Fransa cennet de olsa
Yine sıla başka deyip ağlarız

KARTALLAR VE İNSANLAR

*Ya ölümü
seçecektir, ya da
yeniden
doğuşun acılı ve
zorlu sürecini
göğüsleyecektir*

Kartal, kuş türleri içinde en uzun yaşayanıdır. 70 yıla kadar yaşayan kartallar vardır. Ancak bu yaşa ulaşmak için, 40 yasındayken çok ciddi ve zor bir karar vermek zorundadır.

Kartalın yaşı 40'a vardığında pençeleri sertleşir, esnekliğini yitirir ve bu nedenle de beslenmesini sağladığı avlarını kavrayıp tutamaz duruma gelir. Gagası uzar ve göğsüne doğru kıvrılır.

Kanatları yaşlanır ve ağırlaşır. Tüyleri kartlaşır ve kalınlaşır. Artık kartalın uçuşması iyice zorlaşmıştır. Dolayısıyla kartal burada iki seçimden birini yapmak zorundadır:

Ya ölümü seçecektir, ya da yeniden doğuşun acılı ve zorlu sürecini göğüsleyecektir.

Bu *yeniden doğuş* süreci 150 gün kadar sürecektir. Bu yönde karar verirse kartal bir dağın tepesine uçar ve orada bir kaya duvarda, artık uçuşmasına gerek olmayan bir yerde, yuvasında kalır. Bu uygun yeri bulduktan sonra kartal gagasını sert bir şekilde kayaya vurmaya başlar. En sonunda kartalın gagası yerinden sökülür ve düşer. Kartal bir süre yeni gagasının çıkmasını bekler. Gagası çıktıktan sonra bu yeni gaga ile pençelerini yerinden söker çıkarır. Yeni pençeleri çıkınca kartal bu kez eski kartlaşmış tüylerini yormaya başlar. 5 ay sonra kartal, kendisine 20 yıl veya daha uzun süreli bir yaşam bağışlayan meşhur yeniden doğuş uçuşunu yapmaya hazır duruma gelir.

BİZİM BUNDAN ÇIKARACAĞIMIZ DERS

Kendi yaşamımızda sık sık bir yeniden doğuş süreci yaşamak zorunda kalırız. Zafer uçuşunu sürdürmek için, bize acı veren eski alışkanlıklarımızdan, geleneklerimizden ve anılarımızdan kurtulmak zorundayız. Ancak geçmişin gereksiz safrasından kurtulduğumuzda, deneyimlerimizin yeniden doğuşumuzun getireceği olağanüstü sonuçlarından tam olarak yararlanabiliriz.

UZUN YOLUN IŞIKLARI hangî ufuktan gelir?

Direniş azmimiz Allah (cc) ve Kur'an irtibatından; yaşam sevicimiz bir derin sevdadan gelir.

Huzur ve nur ancak samimi gönüllere yağar. Gönlümüze dolan sükûn, pırıl pırıl bir imandan gelir.

Aklımızdaki isabet, kalbimizdeki bereket, bedenimizdeki hareket, ilkelere ölüm süzlüğünden, gayenin cazibesinden gelir.

Maşrık (doğu) ufuklarında parlama, mü'min yüreklerde umut, teşhisin doğruluğundan gelir.

ması da ileride görülecektir. Sonra ona karşılığı tastamam verilecektir."

(Necm/53)

Gök kubbede bir hoş seda, bir güzel hatıra kalacaksa, bize de bu devlet nasip olacaksa, uzun nefesli bir çabadan gelir.

Şımarıklığımız Yezit benzerliğinden, hüznümüz Hz. Hüseyin çilesinden gelir.

Kelebekle kartal çarpışırsa, keleşin zaferi, yedinci sema ufuklarından gelir.

Bizim bahçeler yandı, kavruldu. Küller göğe, sevdalar ölüme savruldu. Bahçelerden yanık kokusu, ağıt sesinden gelir.

Bütün yıkıntı, bütün çöküntü gafletten, bu belayı azimden gelir.

Bütün umutlar, Hz. Musa'nın bir türlü öldürülemezliğinden, Hz. İsa'nın sebepsiz doğuşundan, Cebail (as) sedasından gelir.

Bu dünyanın manası öte dünya düşüncesinden, hesap günü şuurundan gelir.

Dünya günlerinin güzelliği, Allah (cc), tabiat, insan, Kur'an bağlantısından gelir.

Cebail'le (as) şeytan, Hz. Muhammed'le Ebu Cehil, hasta ile mikrop barışmaz. "Barıştı" diyorlarsa bu, kapkara bir cehaletten, düpedüz bir ihanetten gelir.

Bir ölürsek ölüyoruz. Olup, olacağımız, varıp karışacağımız kara toprak. Bütün kaygımız; "Ol zaif ümmetlerin hali nola? Hazretine nice anlar yol bula?" feryadından gelir.

Gül bahçelerinde
çok inceldik, şimdi
sıra çöllerde
Kavrulup, zembemde
serinlemekten gelir

Bezgin yığınlara diriltici bir iman gelecekse, merd-i mü'minlerin dik-katinden, taş çatlatan sabrından gelir.

Çalışmaktan, mücadeleden yılmayacaksa, bunun sırrı "Ve en leyse..."den gelir.

"Bilinsin ki, insan için kendi çalış-masından başkası yoktur. Ve çalış-

Endişemiz, hürmet edip-değer verdiğimiz varlığın sefaletinden gelir. İn'am, ihsan Rahman'dan, nankörlük ve isyan insandan gelir.

Dünyaya ürküntü veren heybetimiz, secdeye ekli "Allahü ekber" nidalarından gelir.

Boyunları bükük yüz bin ulemayı geç, geç bunları. Damarımıza yürüten bengisu, kelle koltukta bir Kelim'den gelir.

Şahadetimiz, "hlaisen lillah"tan gelir.

Bizim kahramanlarımızın narası Uhut'lardan, Kafkas'lardan, çöl sıcağından, Anadolu kucağından gelir.

vicdandan gelir.

Usul, erkan Taif şuurundan, taş yağmuru altında yapılan duadan; "yeter ki sen razı ol..."dan gelir.

"Bunları düşmanlarına kırdırma Allahım. Bunlar sana kulluk, dinine hizmet edecekler." İşte hayatımıza lüzum, günümüze aydınlık bu duanın güzelliğinden gelir.

Kurtulma ümidi "ittika"dan, muhabbetin ispatı "ittiba"dan gelir.

("Ey iman edenler! Allah'tan korkun. O'na

Yolun başlangıcı mağara içlerinden, iç sıkıntılarından, okunacak bir şey yokken, "oku!" diyen hitaptan, çok şanlı bir kitaptan gelir. Yolun kıyası mağripten (batıdan) uzun maşrıktan gelir. İlk adım, "Ve rabbeke fe kebbir"den, ilk talep, "ihdina..."dan gelir.

("Ey bürünüp-sarınan (Resulüm) kalk, artık (insanları) uyar. Sadece Rabbini büyük tanı.") (Müddessir/123)

"Bize doğru yolu göster" (Fatiha/1)

Mahrumiyet, çile, sabır... Hepsine severek katlanmak, bir samimi imandan, Rahman'a uyarlı

yaklaşmaya vesile arayın" Yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.") (Maide/35)

(Resulüm)! De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyunuz ki, Allah da sizi sevsin...)

(Al-i İmran/31)

Yiğitlerimiz vakar ile, gelinlerimiz utana utana, çocuklarımız masum masum, deremiz şen şakrak gelir.

Kucağında kitaplar, yüzünde hüznü. Bu gelen şehid dedenin torunu, şehirlerin onuru. Bu gelen kız, bizim kız. Nedendir ya Rabb-el-alemin, bu çocuk hep, gözyaşlarını başörtüsüne sile sile gelir.

İşin ciddiyeti, ateş imtihanından bellidir. Du-yarlılık **“Kurbanla bıçak arasında titreyen alev”**den gelir.

İşin ciddiyeti tepsie konmuş peygamber ba-şından, Kerbela'da ağıt yakan ananın çırpı-nışından, kızgın kumlara akan gözyaşından, top-rağın kanla sulanışından bellidir.

İşin ciddiyeti **“meta nasrullah”**tan (Allah'ın yardımı ne zaman?) **(Bakara /214) bellidir.**

İşin ciddiyeti, halifelerin birer birer şehid olu-şundan bellidir.

Mü'minin izzeti, **“Nasıl olur da bir mü'min bir fasıktan özür diler?”**sorusundan gelir. Bu izzete talip genç hangi müesseseden gelir?

İpin ucu elimizden nasıl mı kaçtı? Dünyanın direği yıkılırken, bizimkiler nevafileden gelir. İşte buna bönlük derler. **“Basiretin bağlanması”** derler. **Asıl sual şu:** Bu bağlanma hangi hatadan gelir?

Bir derlenme, bir toparlanma olacaksa bu, **“Ve emruhüm şura...”**dan gelir.

“Onların (Müslümanların) işleri aralarında istişare iledir” **(Şura/38)**

Gül bahçelerinde çok inceldik. Şimdi sıra, çöl-lerde kavrulup, zemzemde serinlemekten gelir.

Ey bizim çöllere sapan pırıl pırıl deremiz. Ey bizim sevgi sapmalarına müptela olan yüreğimiz. Ey bizim günah dağlarına çarparak geri dönen

dileğimiz. Ey bizim, bir kılıç darbesiyle yarıda kalan bunca yıllık emeğimiz. Ey bizim yanlışla yönelen dikkatimiz. Ey bizim, yüz yirmi dört bin peygamberin mücadelesine aşına olmayan belleğimiz. Ey bizim yılgınlığımız, bezgin-liğimiz. Sahih bir muhteva, sağlam bir usul, sıcak bir kalpten mi, sabırlı bir nazardan mı gelir?

Gözün hedeften sapması, gönlün gayeyi unut-ması, iradenin sabırdan, basiretin nazardan mah-rum oluşu... Yıkıntı ve yakıntı bu sebepten mi gelir?

Kardeş kardeşe kıyar, dost dostu kırar. Sebebi hasetten, kahkaha sokaktan mı gelir?

Habil ölür, Kabil kalır. Hüseyin ölür Yezid kalır, neden güller ölür de dikenler kalır? Bu suale cevap hangi kitaptan gelir?

Suriye zindanlarında çılgık, Cezayir'de kan. Mısır zindanlarında yağlı ipler, ucunda Müslüman. Hindikuş'ta kardeş kardeşi yer, sığınakta kavrulan Müslüman. İsrail'de canı yanan insansa, Filistin'deki, Bosna'daki de insan. Neden kanlar savaşlar biz de, bolluk ve bayramlar gavura gelir? Asıl sual şu: Bu gelen hangi sebepten gelir? Yoksa bu suali geçmek edepten mi gelir?

“Kenar-ı Dicle'de bir kurt aşırsa bir koyunu / Gelir de adl-i İlahi sorar Ömer'den onu.” Bu sorumluluk şuuru, bu koca halifeye bu gözü kara insana, nasıl bir imandan gelir?

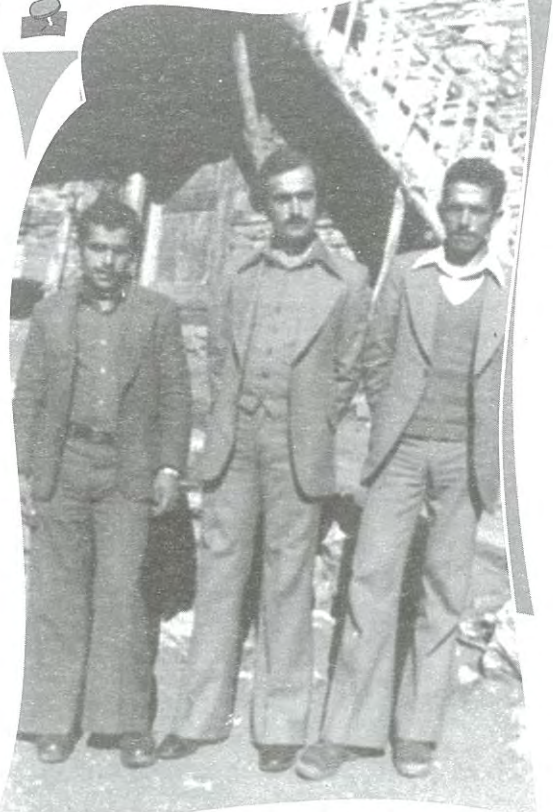
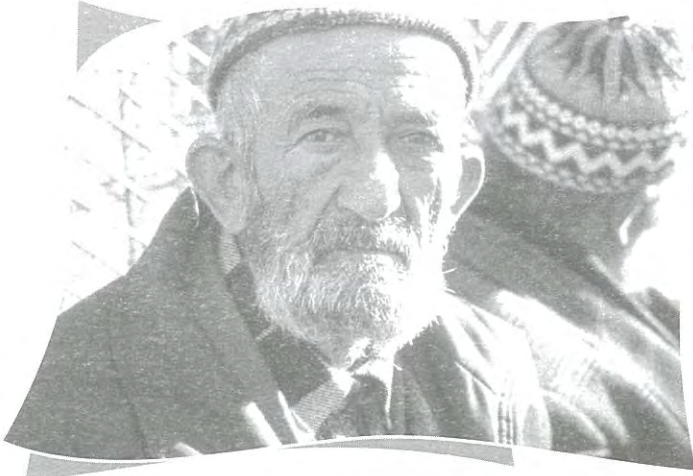
Binlerce ışıık bir kaynaktan, koca bir devlet bir küçük oymaktan, bir temiz dergahtan gelir. Bu dinin kanı canı, şafak vaktinde çektiğimiz ahtan gelir.

Yolun doğrusu Medine'den, eğrisi bilmem nereden gelir.

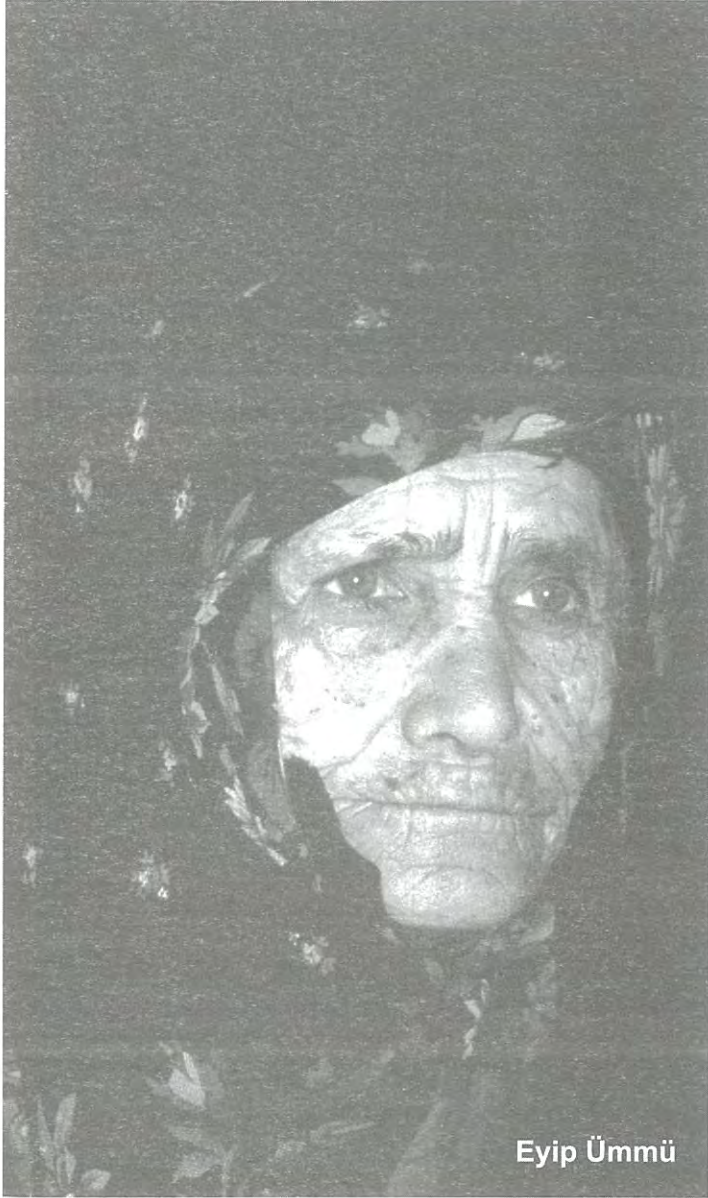
Habil şehid, Hz Zekeriyya şehid, Hz Yahya şehid, Hz Ömer şehid, Hz Osman şehid, Hz Ali şehid, Hz Hamza şehid, Hz Hasan şehid, Hz. Hüseyin şehid. Bu şehidlerin bolluğu bir derin sevdadan, bir dinmeyen sızidan gelir.

Hacer'de rıza, Hz. İbrahim'de teslimiyet, Hz. İsmail'de masumiyet. Müjde Hz. Cibrail'den, kurban gökten gelir.

Hayat bu, dünya günleri işte bu. **“Sudur akar bildiğince / Hangi kapıya koşsak gece.”** Ne bilelim, dilden ne, elden ne gelir? ■

Hasan Bircan-Nuri Bircan ve Kadir Cengiz

Eyip Ümmü

Ali Bircan

ağla Filistin

aşık İbrahim demirtaş

Ağlama sırası sana mı geldi
Ağla Filistin Ağla Filistin
Anavatanına hoyrat mı girdi
Ağla kaderine ağla Filistin

Kahrolsun Allah'ım fermanı yazan
İşlemez adalet bozulmuş düzen
Artık camilerden duyulmaz ezan
Ağla kaderine ağla Filistin

Aşık İBRAHİM der duamız vardır
Kanınızda bizim kanımız vardır
Türklerin kalbinde yeriniz vardır \

Dolu gibi yağar katil bombalar
Yavrum anam deyi ağlar babalar
Parça parça olmuş sabi balalar
Ağla kaderine ağla Filistin

Filistin yarası dikiş tutmuyor
Kanlar çağlayanlar gibi akıyor
Dağılmış milletler yanlış bakıyor
Ağla kaderine ağla Filistin

Filistin'i kara duman bürüdü
İsrail kafiri kana bürüdü
Barhanasız halk meçhule yürüdü
Ağla kaderine ağla Filistin

Bir süvari olup dalamadılar
Yarasını bir kez saramadılar
Bir Mustafa Kemal olamadılar
Ağla kaderine ağla Filistin

N.F.Kısakürek:
Sapan taşlarının
yanında füze/
Başka alemlerden
farkımız bizim.

İsrail süngüsü deldi sinemi
Hakimler savcılar kırdı kalemi
Lübnan'a mı yanayım Filistin'e mi
Ağla kaderine ağla Filistin

Bombanın düştüğü yer oymak oymak
İşlerine gelmez çılgılığı duymak
Bize zehir oldu bal ile kaymak
Ağla kaderine ağla Filistin

ÖMÜR

- Hayat nedir dedeciğim?
- Ezanla namaz arasdır.
- Ömür o kadar kısa mı?
- Evet, namazsız ezan ile, ezansız namaz arasdır.
- Onlar ne demek dedeciğim?
- Geçen gün, Hasan amcanın yeni doğan bebeğinin kulağına ezan okumuştuk ya! O ezandan sonra namaz kıldık mı?
- Hayır dedeciğim. Peki ezansız namaz nasıl olur?
- Birileri öldüğü zaman onu da görürsün. (Cenaze Namazı)

Ayşe Bozdoğan vefat etti

HABERİMİZ OLSUN

Kasabamızla ilgili haber, fotoğraf, siir ve yazılarınızı dergimizle paylaşabilirsiniz

Hasan Uysal ve kızı

Çetmi ali bayram

Ağaçlar yeşerir iğdesi tüter
Dağlarında keklik kuşları öter
Suları tatlıdır havası yeter
Toroslar içinde köyümüz Çetmi

Komsu köyler Bolay, Alata, Avşar
Misafirperverdir hepsi bir ayar
Taşlı tarlalarda çiftçilik yapar
Traktörü katır köyümüz Çetmi

Bahar gelir yaylalara göçülür
Alakarlı soğuk sular içilir
Tarlalarda kuzuları meleşir
Göksu deresinde köyümüz Çetmi

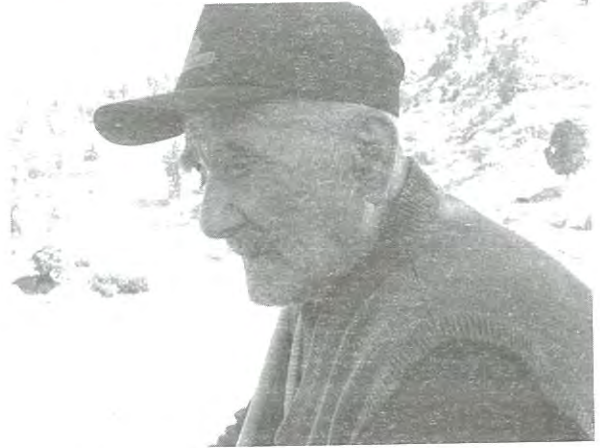
Boğazın ağzından geçer yolumuz
Yıkılan taşları görür gözümüz
Mevlâna şehri Konya bizim ilimiz
Toroslar içinde köyümüz Çetmi
Göksu deresinde köyümüz Çetmi

[Fotoğraf: Hüseyin Eşiyok]

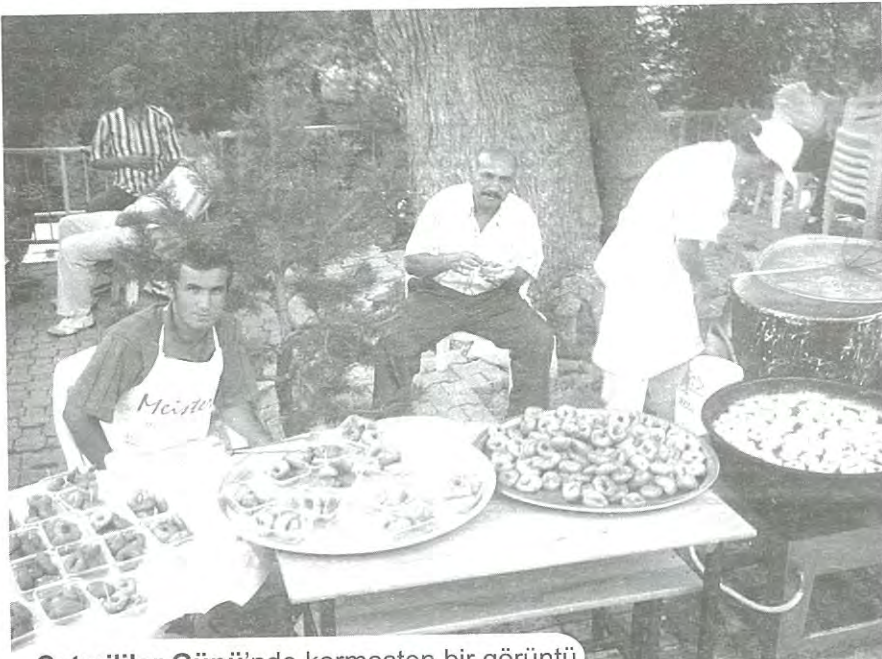

Çetmili Ali Ustabakı Hayratı

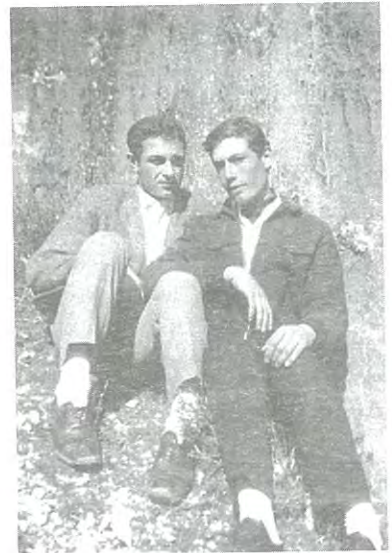
Hemşehrilerimizin kasabamıza yaptıkları hayır işleri burayla sınırlı kalmıyor. "Gönül ne saray ister, ne başıma tac, geçmişlerim bir yudum suya muhtaç" diyerek komşu beldemiz Balcılar'a da bir çeşme ve mescid yaptırıldı.

Ağır hasta olan emşehrimiz **Mehmet Yıldırım**'a Allah'tan acil şifalar diliyoruz.

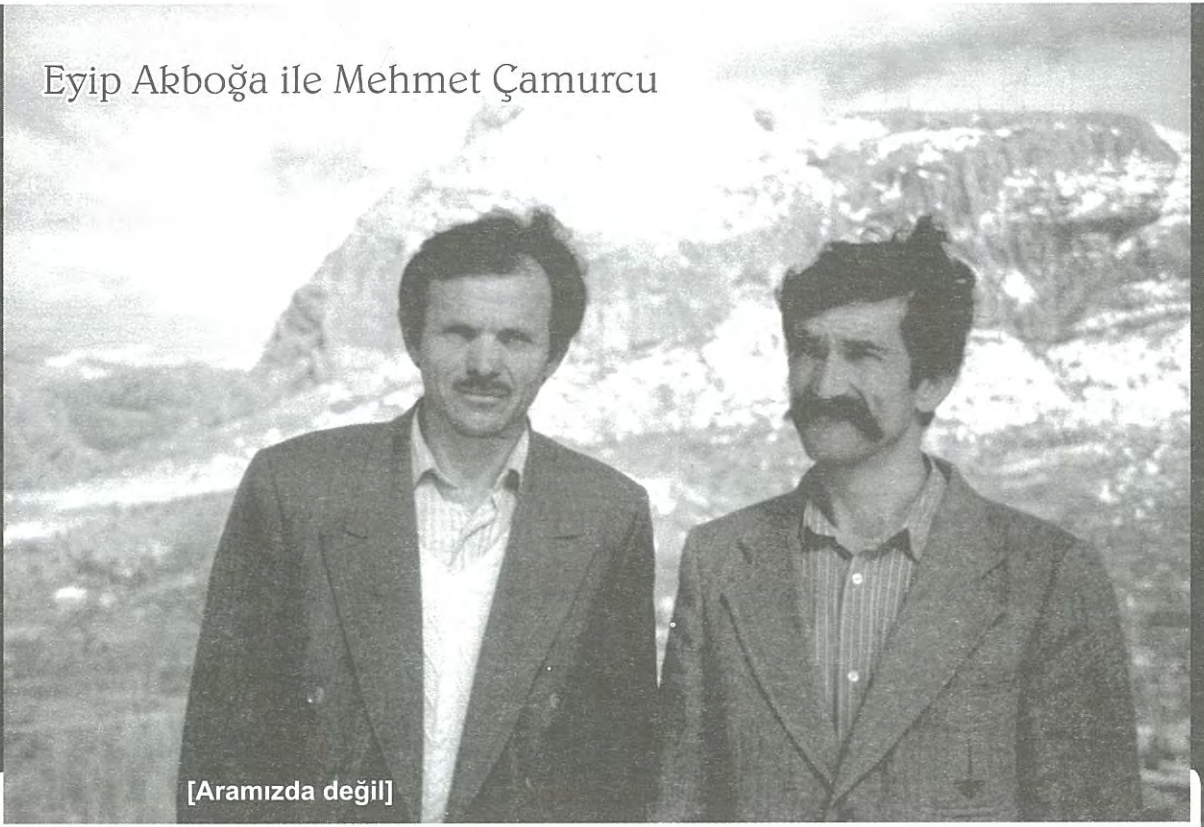

Çetmililer Günü'nde kermesten bir görüntü

Fotoğraf:
Hüseyin Eşiyok arşivinden

Eyip Akboğa ile Mehmet Çamurcu

[Aramızda değil]

*Fotoğraf,
Hüseyin
Eşiyok
arşivinden*

Çetmi ÇOCUK

Ayşe ile Sevede, bayramda ninelerinin ellerini öpmeye gidecekler ancak yolları o kadar karmaşık ki, onlara yardımcı olacağını ümit ediyorlar.

'Seni seviyorum' demek yetmiyor

Günün birinde bir çiçekle su karşılaşır ve arkadaş olurlar. İlk önceleri arkadaşlık olarak devam eder ilişkileri. Tabii ki her zaman lazımdır arkadaşlık birbirini tanımak için. Gel zaman git zaman, çiçek o kadar mutlu olur ki suyun yanında, içi içine sığmaz olur artık ve anlar ki suya aşık olmuştur. İlk kez aşık olan çiçek etrafa kokular saçmaya başlar **"Sırf senin hatrın için ey su,"** diye. Öyle bir zaman gelir ki artık su da içinde çiçeğe karşı bir şeyler hissetmeye başlar.

Fark eder ki **"Çiçeğe aşık oldum."** Ama su da ilk defa aşık oluyordur. Günler ve aylar birbirini kovalar ve çiçek **"Acaba su beni sevmiyor mu?"** diye düşünmeye baslar. Çünkü su pek ilgilenmemektedir çiçekle... Hâlbuki çiçek alışkın değildir böyle bir sevgiye. Ve dayanamaz bir gün, çiçek suya **"Seni seviyorum."**

der. Su **"Ben de seni seviyorum."** diye cevaplar. Aradan zaman geçer ve çiçek yine suya **"Seni seviyorum."** der. Su **"Ben de."** der. Çiçek sabırlıdır. Bekler, bekler, bekler... Artık öyle bir duruma gelir ki, çiçek koku saçamaz olur artık etrafa. Ve son kez suya **"Seni seviyorum."** der. Su da **"Sana söyledim ya, ben de seni seviyorum."** der. Ve gün gelir çiçek

yataklara düşer. Hastalanmıştır çiçek artık. Rengi solmuş, çehresi sararmıştır çiçeğin. Yataklardadır artık çiçek, su da başında bekler öylece çiçeğin yardımcı olmak için. Ama bellidir ki artık çiçek ölecektir ve son kez zorlukla başını döndürerek çiçek, suya der ki: **"Seni ben gerçekten seviyorum."** Çok hüzünlenir su bu durum karşısında ve son çare olarak bir doktor çağırır.

Doktor gelir ve muayene eder çiçeği. Muayeneden sonra şöyle der doktor: **"Hastanın durumu ümitsiz, artık elimizden bir şey gelmez."** Su merak eder sevgilisinin ölümüne sebep olan hastalığı. Sorar doktora: **"Hastalığı nedir?"** Doktor şöyle bir bakar suya ve der ki: **"Çiçeğin bir hastalığı yok dostum, bu çiçek sadece susuz kalmış, ölümü onun için."** Ve anlar ki **SU** artık, sevgiliye sadece **"Seni seviyorum"** yetmemektedir...

İzmir'de Çetmililer

akira

Bebe Giyim

YAVUZ SELİM MH. YAĞMUR SOK. NO: 8 YILDIRIM BURSA

İLETİŞİM
İLETİŞİM

Telefon:
+90 224 366 05 26

Fax:
+90 224 366 05 26

email: bilgi@akirabebe.com